

Arrest

nr. 298 802 van 15 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 26 juni 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Angolese nationaliteit te bezitten, dienden een verzoek om internationale bescherming in op 10 mei 2019.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') hoorde verzoeker op 10 augustus 2021 en op 17 november 2021, bijgestaan door een tolk die het Portugees machtig is. Zijn advocaat was daarbij aanwezig. Verzoekster wordt op 10 augustus 2021 gehoord door het CGVS eveneens bijgestaan door een tolk die het Portugees machtig is. Ook haar advocaat is daarbij aanwezig.

1.3. Op 3 maart 2022 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van beide verzoekers.

1.4. In zijn arrest nr. 274 578 van 23 juni 2022 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'de Raad') de beslissingen van de commissaris-generaal van 3 maart 2022.

1.5. Het CGVS hoorde beide verzoekers afzonderlijk op 5 april 2023. Zij werden daarbij bijgestaan door een tolk die het Portugees machtig is en hun advocaat was daarbij aanwezig.

1.6. Op 23 mei 2023 nam de commissaris-generaal de bestreden beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van beide verzoekers, die op 25 mei 2023 aan verzoekers verzonden werden.

De beslissing genomen voor S. P. L., verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en bent geboren op [...] december 1995 te Luanda en woonde er tot uw vertrek. U bent niet gehuwd en hebt geen kinderen. Van 2016 tot 2017 studeerde u rechten aan de Kalandula Universiteit. Omdat de opleiding ver van huis was en niet echt wat u wou, veranderde u van school en studeerde u van 2018 tot 2019 bedrijfsmanagement aan de Utanga universiteit te Luanda. Uw vader, K. S. (O.V. [...], CGVS [...]) had een bedrijf genaamd Soquitec, dat grafische printing deed. De drukkerij van uw vader was gevestigd in Bakita Kos in Luanda. Sinds ongeveer 2015 was u officieel werkzaam in zijn bedrijf als receptioniste. U ontving de klanten, en als de vraag hoog was, maakte u ook kopieën en prints.

Op 31 januari 2019 reisde u met een binnenlandse vlucht samen met uw vader van Luanda naar Cabinda, omdat uw vader er een opdracht had voor zijn werk. U vergezelde hem, omdat u nog nooit buiten Luanda was geweest en u graag Cabinda wou leren kennen. Voor uw vader was dit geen probleem. U hebt een beetje geïnformeerd naar wat de opdracht was, en u wist dat de opdracht was om foto's te nemen en te filmen voor een vreedzame manifestatie. Bij aankomst ging u naar C. V., een persoon die uw vader kende en tevens de vertegenwoordiger van het MIC, de beweging die de manifestatie organiseerde. C. bracht jullie naar het Maiombe hotel. De volgende dag, op 1 februari gingen jullie naar de plaats van afspraak waar de manifestatie zou plaatsvinden, op de Parada dos Fiéis. Terwijl de mensen zich verzamelden, zette uw vader de camera en het materiaal klaar. U stond ondertussen te wachten tot de manifestatie zou aanvangen. Op een bepaald ogenblik hoorde u lawaai. U dacht initieel dat er een opstootje was tussen enkele mensen, maar dan realiseerde u zich dat het politie was die op burgers stond te slaan en te kloppen. Er kwamen meer politiewagens toe met agenten in volledige gevechtstenuue. Toen u in de menigte probeerde uw vader te zoeken, kreeg u plots een knuppel in uw rechter zij en viel u op de grond. U werd geboeid en meegenomen naar de patrouillewagens. In de verte zag u hoe uw vader ook in elkaar werd geslagen door politie en werd opgepakt. Samen met andere mensen werd u afgevoerd naar het centraal politiekantoor van Cabinda en in een cel gestopt. U werd 1 of 2 dagen opgesloten zonder enige informatie. Uiteindelijk kwam een politieagente bij u en vroeg of u bewijzen had dat u omwille van werk op de manifestatie aanwezig was. U overhandigde haar uw badge en uw identiteitskaart. U werd door de agente ondervraagd en u vertelde de waarheid maar de agente leek uw uitleg niet te geloven. Ze werd heel agressief en zei dat als u niet de waarheid zou vertellen u in de gevangenis zou blijven. Ze beschuldigde u dat de manifestanten deel waren van een criminele beweging en gebruikte fysiek geweld tegen u. Daarna werd u overgebracht naar de vrouwengevangenis van Yabi, waar u een cel moest delen met meer dan tien personen in heel onhygiënische omstandigheden. U werd twee tot drie keer per week ondervraagd met steeds dezelfde vragen en werd tot bloedens toe gefolterd. U was wanhopig. Dit ging zo verder gedurende twee maanden. Op een nacht werd u door een agente uit uw cel gehaald en naar buiten gebracht op een buitenkoer. Ze deden een donkere zak over uw hoofd en u dacht dat ze u gingen vermoorden. U werd in een auto gezet en na een tijd werd u wakker gemaakt en een huis binnengebracht, waar u voor het eerst uw vader terugzag, die in een verschrikkelijke toestand was. Er waren enkele politieagenten aanwezig, de politiecommandant, een vriend van uw vader genaamd N., en een kennis van N. genaamd O.. Uw vader moest enkele documenten ondertekenen en er werd afgesproken hoe jullie uit Angola zouden vluchten. Onderweg naar Brazzaville legde Ondongo jullie alles uit. Bij aankomst in Brazzaville werden jullie naar het hospitaal gebracht. U bleef enkele dagen in het hospitaal en verbleef daarna in een huis bij Ondongo, terwijl uw vader verder herstelde in het ziekenhuis. Jullie werden ingelicht dat de politie was binnengedrongen in de bedrijven van uw vader en het bedrijf had gesloten. De politie

viel ook binnen bij u thuis, maar uw moeder en broers en zussen waren op tijd kunnen vluchten. Op 30 april vertrokken jullie met het vliegtuig vanuit Brazzaville naar België. Jullie werden begeleid door een zekere Mbunga die de paspoorten had. Later kwam u te weten dat uw vader onrechtstreeks samenwerkte met het FLEC. U en uw vader kwamen aan in België op 1 mei 2019, u diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 mei 2019.

Op 3 maart 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het verzoek van u en uw vader. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) op 29 maart 2022. Op 23 juni 2022 nam de RvV een arrest tot vernietiging van de beslissing van het CGVS.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Angolese identiteitskaart neer en een rapport dd. 5 augustus 2021 van uw psychotherapeut P. C.. In het kader van de beroepsprocedure legde u nog kopieën voor van pagina 2, 3, 32 en 33 van uw paspoort N°[...]. Verder legt u nog een attest van uw psychotherapeut neer dd. 04 april 2023 en een medisch certificaat met betrekking tot littekens die u heeft en de medicatie die u neemt dd. 28 maart 2023.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legde attesten neer van uw psychotherapeut P/ C. (dd. 05/08/2021 en 04/04/2023) waarin staat dat u twee keer per maand psychologisch wordt opgevolgd en dat u verschillende symptomen vertoont van post-traumatische stress, zoals terugkerende, ongewilde, intrusieve herinneringen, langdurige en intense angst, negatieve humeurwisselingen en negatieve gedachten, hypervigilantie en slaapstoornissen (vrij vertaald uit het Frans). In het attest van 04 april 2023 staat verder dat u de laatste maanden ook psychiatrisch wordt opgevolgd, met een hospitalisatie en medicinale behandeling als gevolg van periodes van dissociatie (waarbij u contact verloor met de realiteit en hallucineerde), en angstcrisissen. Wat betreft deze psychiatrische opname in het hospitaal legde u geen documenten neer. In het medisch attest dd. 28/03/2023 wordt vermeld dat u klachten heeft van terugkerende hoofdpijn en chronische buikpijn, slapeloosheid, concentratiemoeilijkheden, huilbuien en dat u wordt opgevolgd voor een depressief syndroom. In de door u neergelegde documenten wordt niet geattesteerd dat er specifieke bijzondere procedurele noden dienen toegekend te worden, noch dat u niet in staat zou zijn om op normale wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd rekening gehouden met uw psychologische toestand. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u zich fysiek en mentaal oké voelde om het interview te doen, waarop u enkel verklaarde zich een beetje angstig te voelen. U gevraagd of de protection officer met bepaalde zaken rekening diende te houden, of bepaalde maatregelen kon nemen om de situatie voor u te faciliteren, verklaarde u dat u het niet weet (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 05/04/2023 (hierna NPO2 P.), p. 5). Verder kan blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat er zich geen noemenswaardige problemen hebben gesteld en dat het onderhoud normaal is verlopen. U was in staat om het gesprek te volgen, de inhoud van de vragen te begrijpen, en hierop duidelijke en concrete antwoorden te formuleren. Noch u, noch uw advocaat hebben aan het einde van het persoonlijke onderhoud enige opmerkingen gemaakt over het verloop van het onderhoud, noch in de opmerkingen op de notities van dit onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat, kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde niet naar uw herkomstland te kunnen terugkeren omdat u vreest gedood te worden door de Angolese autoriteiten, omdat u wordt beschuldigd van rebellie en meegedaan te hebben met een criminele

organisatie omdat u in het kader van een werkopdracht van uw vader K. S. aanwezig was op een manifestatie in Cabinda georganiseerd door het MIC (Notities van het persoonlijk onderhoud P. dd. 10/08/2021 (hierna NPO1 P.) , p. 15, 12).

Verder haalde u geen andere concrete persoonlijke problemen aan die u ertoe brachten uw land te verlaten. U verklaarde enkel in zeer algemene bewoordingen dat u los van uw vrees ten aanzien van de autoriteiten, een constante angst hebt en bang bent voor alles, en ook voor wat met uw familie kan gebeuren. U bent bang dat als u in België op straat gaat, dat iemand uw foto zou nemen of uw naam zou noteren en u hebt schrik dat iemand hier op zoek is naar u. U gevraagd wie op zoek is naar u, verklaarde u opnieuw in zeer algemene bewoordingen "de Angolese staat, of gelijk wie". Over de reden hiervoor, verklaart u "omdat de misdaad waarvan zij ons beschuldigen omdat we mee hebben gedaan met een zogezegde criminele organisatie, omdat we rebelleerden, en omdat we verraad pleegden ten opzichte van de staat en daarboven nog gevlucht zijn, gaan ze ons niet vergeven en vooral niet omdat we gevlucht zijn met behulp van belangrijke mensen. En omdat Angola corrupt is, is er geen manier dat men onze kant van het verhaal zal laten vertellen." (NPO P. p. 15).

Vooreerst dient door het CGVS te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig baseert op problemen die zijn voortgevloeid uit de beweerde samenwerking van uw vader K. S. (O.V. 8.702.080, CGVS 19/16851) met het FLEC en het MIC. De asielaanvraag van deze laatste werd echter door het CGVS niet geloofwaardig bevonden. Bijgevolg kan evenmin worden gesteld dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève zou hebben of een reëel risico op ernstige schade zou lopen volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw vader hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing, die luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 10/08/2021 (hierna NPO1) p.4). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid ernstig wordt aangetast door de wisselende verklaringen die u aflegt bij de verschillende asiel -en migratie instanties omtrent elementaire persoonsgegevens zoals uw naam, geboortedatum, burgerlijke stand en beroep. Zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, bekomen na het vergelijken van uw vingerafdrukken, **dat u een visum aanvroeg onder een andere identiteit.** In 2017 deed u met gebruik van een Angolees paspoort N[...] (geldig van 08/01/2012 tot 08/10/2022) een visumaanvraag voor Portugal onder de naam J. D. O. S., geboren op [...] januari 1966 te Maquela Do Zombo, Uige, ongehuwd, met beroep Pastoor. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) en het CGVS verklaarde u daarentegen dat uw naam K. S. is, geboren op [...] april 1968 te Maquela Do Zombo, Uige. En dat u zelfstandige bent van beroep en de eigenaar van een drukkerij genaamd Soquitec Tecnologia (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 10/08/2021 (hierna NPO1) p.9, 13; Verklaring DVZ dd. 12/09/2019 p. 5-6). Wanneer u op het CGVS uitdrukkelijk de vraag werd gesteld of u ooit een andere naam hebt gebruikt, verklaarde u initieel "nee". U vervolgens gevraagd of u ook geen bijnaam had bijvoorbeeld, vroeg u om de vorige vraag nog eens te herhalen, waarop u uw vorige verklaring wijzigt en verklaart dat u in uw eigen land nooit uw naam hebt veranderd, maar dat u bij aankomst in België wel verschillende namen hebt gebruikt, maar dat u niet meer weet welke namen. U door de protection officer gevraagd om welke reden u verschillende namen hebt gebruikt in België, past u opnieuw uw verklaringen aan en zegt u dat u maar één andere naam hebt gebruikt maar dat u niet meer weet welke naam dit was (NPO1 p.9). Vervolgens blijkt uit uw verdere verklaringen dat u ook voor uw reis naar België een paspoort met een andere naam

hebt gebruikt, maar die wel uw foto bevatte. Nog verder tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat u ook op sociale media een andere naam hanteert, zo verklaarde u een facebook profiel te hebben onder de naam "N. K. J." (NPO1 p.27). **Het dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen allerm minst blijkt dat u open kaart speelt over uw werkelijke identiteit en de verschillende aliasen die u hebt gebruikt.** Niet alleen is het opvallend dat u zich, afgezien van uw facebooknaam, geen enkele van de door u gebruikte aliasen herinnert. Het feit dat u in 2017 een visumaanvraag hebt gedaan onder een compleet andere identiteit en hierover niets vermeldt, zelfs niet wanneer u door de protection officer expliciet wordt gevraagd of de naam J. O. S. u iets zegt (NPO1 p.9), doet op fundamentele wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud door de protection officer geconfronteerd wordt met het feit dat u in 2017 een visumaanvraag hebt gedaan onder een andere naam, blijft u ontkennen. U verklaart dat het niet waar is, dat het in Angola niet mogelijk is om twee visumaanvragen te doen, en dat het sinds de jaren 2000 en de invoering van elektronische documenten bijna onmogelijk is om documenten te vervalsen of een visum of paspoort te krijgen. U gaat verder door te verklaren dat u nooit een paspoort of document hebt vervalst met een andere naam (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO2) dd. 17/11/2021 p. 20). U lijkt hier echter te vergeten dat u zelf naar België bent gereisd met een vervalst paspoort. U verklaarde immers dat u met een Frans paspoort reisde dat niet onder uw eigen naam was, maar wel met uw foto (NPO1 p.9, NPO2 p.21). Uw verklaring dat u "nooit een paspoort of document hebt vervalst", houdt dus geen stand en kan ook geen ander licht werpen op de vaststelling dat u wel degelijk meerdere malen een andere naam hebt gebruikt, niet in het minst om een visum aan te vragen. Uw bewering dat het in Angola sinds de invoering van elektronische documenten bijna onmogelijk is om documenten te vervalsen wordt ook tegengesproken door de beschikbare informatie waaruit blijkt dat corruptie in Angola systemisch en alomtegenwoordig is. Omkooppraktijken zijn nog steeds legio en allerlei documenten, zoals identiteitskaarten, paspoorten, documenten van de burgerlijke stand, zoals geboorteaktes, etc worden frequent vervalst of op frauduleuze wijze verkregen (zie COI Focus Angola. Authentication des documents officiels). Deze informatie indachtig dient te worden opgemerkt dat de door u neergelegde kieskaart en militaire kaart van de FAA slechts een beperkte bewijswaarde hebben om uw identiteit te staven. **In het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV legt u plots een origineel paspoort neer. Het feit dat u dit paspoort voorlegt, toont uw identiteit weliswaar aan, maar neemt niet weg dat u op meerdere vlakken de autoriteiten en asieldiensten hebt proberen misleiden met het gebruik van andere namen, en dat u bovendien allerm minst open kaart hebt gespeeld over deze aliasen. Uw algemene geloofwaardigheid blijft allerm minst ongeschonden.**

Het door u neergelegde paspoort met nummer N[...] op naam van K. S. werd afgeleverd op 26 december 2013 te Luanda en heeft een geldigheidsdatum tot 26 december 2023. Op pagina 7 van het paspoort staat een Belgisch visum type C met nummer 012103129, afgeleverd op 17 oktober 2018 te Luanda en geldig van 22 oktober 2018 tot 22 november 2018. Het paspoort bevat verder verschillende in- en uitreisstempels. Op pagina 4 staat een uitreis-stempel uit Angola op 31/01/2014 en een inreis-stempel in Angola op 10/02/2014. Op pagina 25 staat een inreis-stempel van de UAE op 01/02/2014, en op 10/02/2014 een uitreisstempel uit de UAE. Op pagina 8 staat een uitreis-stempel uit Angola op 23/10/2018 en op pagina 6 staat een inreis-stempel in België op diezelfde dag, 23/10/2018. **Hieruit blijkt dus dat u op 23 oktober 2018 naar België bent gereisd. Het dient echter te worden opgemerkt dat verder nergens uit uw paspoort blijkt dat u na 23 oktober 2018 ook effectief weer bent teruggekeerd naar Angola. Uw paspoort bevat immers geen in- en uitreisstempels meer na 23 oktober 2018.** Het feit dat uit uw paspoort niet blijkt dat u na 23 oktober 2018 nog bent teruggekeerd naar Angola, zet de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Angola op de helling. Uw problemen zouden immers begonnen zijn op 1 februari 2019, maar volgens de stempels in uw paspoort bent u reeds sinds 23 oktober 2018 in België en blijkt verder niet dat u bent teruggekeerd naar Angola. Het kan immers verwacht worden, indien u voor het verstrijken van uw Belgisch visum op 22/11/2018 terugkeerde naar Angola, dat dit ook zo zou blijken uit de stempels in uw paspoort. Het feit dat uw paspoort nergens enige in- of uitreisstempels bevat ná 23/10/2018 wijst er dan ook op dat u vanuit België niet meer bent teruggekeerd naar Angola, en ondergraaft dan ook op manifeeste wijze de geloofwaardigheid van uw relaas.

Over de reden waarom u dit paspoort niet eerder hebt voorgelegd verklaart u dat uw paspoort nog in Luanda lag op het moment dat u een eerste persoonlijk onderhoud deed op het CGVS (NPO3 p.5). U zou vervolgens contact hebben opgenomen met uw chauffeur om het paspoort uit uw auto te halen die u voor uw vertrek naar Cabinda had geparkeerd aan de luchthaven voor binnenlandse vluchten in Luanda (NPO3 p.5-6). Uw chauffeur zou uw paspoort vervolgens hebben meegegeven met een wildvreemde persoon die naar Europa reisde en het zo aan u kon overhandigen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 05/04/2023 (hierna NPO3) p.5). **Het is echter zeer opmerkelijk en komt weinig geloofwaardig over dat uw chauffeur uw paspoort niet eerder kon opsturen, terwijl hij wel reeds uw militaire pas en**

lidkaart van het FLEC kon opsturen naar België, die nochtans in dezelfde auto lagen als uw paspoort, zoals u immers tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde (NPO1 p.6). U verklaarde letterlijk: "De twee kaarten, militaire pas en mijn lidkaart (...) Hoe heb ik die verkregen? Toen ik in Brazzaville terecht kwam, heb ik contact opgenomen met een voormalige, toen nog werknemer, want ik had mijn auto achtergelaten bij de luchthaven in Luanda, waar die twee kaarten inzaten. (...) Dan heb ik de werknemer gevraagd om naar mijn auto te gaan en daar de essentiële zaken uit te halen, zoals deze twee kaarten. (...) Die documenten heb ik niet laten opsturen naar Brazzaville ofzo, want ik wist niet welke route ik nog zou moeten volgen, dus die werknemer heeft dat bijgehouden en eenmaal ik in België was, heeft hij het opgestuurd naar hier." (NPO p.1).

Het CGVS merkt op dat het toch wel zeer opmerkelijk is dat u uw documenten in stukken naar België laat komen en pas wanneer het voordelig is voor u. Het feit dat u bovendien verklaarde dat er twee paspoorten in de auto lagen (NPO3 p.5), maar slechts één daarvan door uw chauffeur laat opsturen naar België, wekt bijkomend de indruk dat u belangrijke documenten achterhoudt en pas voorlegt wanneer het u uitkomt.

Overigens kan aanvullend nog worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat u al deze belangrijke persoonlijke documenten zou bewaren in een tas in uw auto, die gedurende lange tijd aan de luchthaven in Luanda stond geparkeerd. Uw verklaring dat u deze tas met documenten zelfs standaard in uw auto bewaarde omdat het daar "veilig" lag, is gegeven de hoge mate van criminaliteit en het veelvuldig voorkomen van autodiefstal in Luanda absoluut niet overtuigend (zie beschikbare landeninformatie – criminaliteit Angola). Zo verklaarde u: "Ik had heel vaak mijn documenten nodig, als ik ergens naar één of ander kantoor moest gaan of een kopie nodig had van één of ander document, dan had ik mijn documenten, dus het was een beetje te gek om dat thuis te laten liggen, het was veel beter om dat in mijn auto te leggen, daar was dat veilig." (NPO3 p.6-7).

Men kan zich bovendien vragen stellen hoe het kan dat uw auto aan de luchthaven al die tijd dat u zogenaamd in de gevangenis zat in Cabinda ongemoeid is gelaten door de autoriteiten. Immers, indien de Angolese autoriteiten u werkelijk zouden hebben aangehouden voor rebellie en deelname aan een criminele organisatie, en indien ze werkelijk een huiszoeking zouden hebben gedaan bij u thuis en in uw bedrijven, is het niet aannemelijk dat ze niet ook uw voertuig zouden hebben onderzocht.

Het feit dat u niet oprecht bent over uw identiteit en het gebruik van verschillende aliases en het feit dat u informatie achterhoudt omtrent eerdere visumaanvragen doet reeds fundamenteel afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Verder acht het CGVS het niet geloofwaardig dat u via uw bedrijf Soquitec zou hebben samengewerkt met de Cabindese onafhankelijkheidsorganisaties FLEC, FLEC-FAC en/of MIC, noch met de leiders van deze organisaties, en dat u om die reden vervolging moet vrezen van de Angolese autoriteiten.

U verklaarde dat u een samenwerking bent begonnen met de organisatie FLEC, nadat u tijdens een zakenreis naar China in 2013 per toeval een oude legermakker was tegengekomen, een zekere **J. N.**, **bijgenaamd 'Z. Z.'**, die volgens u generaal was bij het FLEC-FAC (NPO1 p.7-8, 17). **Het dient echter te worden opgemerkt dat u op geen enkele manier hebt aangetoond dat de persoon waarover u spreekt en die een oude legermakker van u zou zijn, werkelijk generaal was bij het FLEC, of bij het FLEC-FAC.**

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat de naam van de door u beweerde generaal van het FLEC-FAC "J. N.", bijgenaamd "Z. Z." niet overeenkomt met de beschikbare informatie, hier toegevoegd aan het administratief dossier. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de generale staf van de strijdkrachten van Cabinda (het FLEC-FAC) in 2018 in een verklaring aangekondigde dat ze een politiek-militaire delegatie klaar hebben staan om "de eerste contacten te leggen met een delegatie die officieel is erkend door de president van Angola", om "een einde te maken aan de vijandelijkheden" in die enclave. De genoemde luitenant-generaal van het FLEC-FAC en tevens directeur-generaal van de externe inlichtingendienst van het FLEC-FAC die deze delegatie zou leiden, heette niet **J. N.** zoals u beweert, maar wel **A. N.**. Verder dient te worden opgemerkt dat de door u vermelde bijnaam 'Z. Z.' geen betrekking heeft op deze persoon N., maar wel op een zekere generaal genaamd **J. J. S. "Z. Z."**, de inspecteur-generaal voor Nationale Defensie van het FLEC-FAC. Wanneer u echter door de protection officer wordt gevraagd of de naam J. S. u iets zegt, herkent u deze naam niet (NPO2 p.19). U verder gevraagd wie aan het hoofd staat van FLEC – FAC, wie de leider van deze organisatie is, verklaarde u enkel "het is de

president, het is E. N. J.”(NPO2 p.18-19) waarmee u eigenlijk doelt op de leider van het FLEC en niet het FLEC-FAC. U vervolgens specifiek gevraagd wie de generaal van FLEC-FAC is, verklaart u dat u niet heel erg op de hoogte bent van hun interne organisatie en dat u enkel de hoofdnamen kent die regelmatig worden gepubliceerd. Verder verklaart u “de enige generaal die ik ken is J. N.” (NPO2 p.19). **Het dient echter te worden opgemerkt dat nergens in de beschikbare informatie wordt gesproken over een FLEC generaal J. N., maar steevast over A. N..** Verder komt het weinig doorleefd over, indien u werkelijk in rechtstreeks contact zou hebben gestaan met een generaal van het FLEC-FAC, dat u enkel de hoofdnamen van de leiding zou kennen omdat deze “regelmatic worden gepubliceerd”. Wat betreft uw opmerking bij de notities op 3 december 2021, dat J. S. de chef van FLEC is, is louter een post-factum toevoeging die uw gebrekkige kennis tijdens het persoonlijk onderhoud zelf niet kan verschonen. **Uit bovenstaande dient te worden opgemaakt dat u allermint op de hoogte blijkt van de werkelijke leiding van het FLEC-FAC, hetgeen uw bewering dat u hoogstpersoonlijk in rechtstreeks contact zou hebben gestaan met de generaal van het FLEC-FAC danig ondermijnt.**

Het kan dus niet worden aangenomen dat u werkelijk hebt samengewerkt met een generaal van het FLEC of het FLEC-FAC. U hebt immers op geen enkele manier aangetoond dat uw oude legermakker genaamd “J. N.” generaal was bij het FLEC of het FLEC-FAC. Bovendien kan dit ook niet blijken uit de beschikbare informatie.

Verder is het CGVS ook niet overtuigd van uw beweerde professionele activiteiten voor de organisatie FLEC via uw bedrijf Soquitec. U verklaarde dat u via uw bedrijf Soquitec Tecnologia en uw samenwerking met J. N. verschillende druk –en printmaterialen leverde aan het FLEC. Daarnaast deed u ook verschillende opdrachten voor uw vriend N. waarbij u goederen importeerde uit China, zoals kledij en voedsel (NPO1 p.17, NPO2 p.14-15).

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen omtrent uw beweerde professionele activiteiten niet overeenkomen met de informatie uit uw visumdossiers (zie administratief dossier). In de visumaanvraag die door u werd ingediend onder de naam J. D. O. S. staat dat u pastoor bent van beroep. Naast het visumdossier dat u in 2017 indiende onder een andere identiteit, diende u in 2017 ook een visumaanvraag in voor Portugal onder de naam K. S., met een paspoort N[...] (geldig van [...]2013 tot [...]2023). De persoonsgegevens van deze visumaanvraag komen voor het grootste deel overeen met uw verklaringen op de DVZ en het CGVS, namelijk dat u bent geboren op [...] april 1968 te Maquela do Zombo. Echter, bij beroep staat vermeld dat u accountant (‘contabilista’) bent. **Verder blijkt uit de informatie van dit visumdossier dat u werkzaam bent als accountant voor een bedrijf genaamd A GUEMAM. Lda waar u werd aangeworven op [...]2014 (‘data admissao’).** Aan het visumdossier werden ook drie loonbrieven toegevoegd met data december 2016, januari 2017 en februari 2017. **Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS echter gevraagd werd naar uw professionele activiteiten, vermeldde u echter nergens iets over uw werkzaamheden als accountant, noch over het bedrijf waar u zoals blijkt uit het visumdossier werkzaam bent, G. L..** U verklaarde enkel dat u na uw legerdienst bent beginnen werken als bewakingsagent bij SON Angola tot 2006, dat u daarna zaken bent beginnen doen, onder meer in tweedehandsmotoren en kledij, en dat u in 2013 uw eigen drukkerij begon Soquitec Techonologia(NPO1 p.11). U gevraagd of u daarnaast nog andere activiteiten of inkomensbronnen had, verklaarde u enkel dat u nog een winkel had genaamd Darling Limitada waar u brommers verkocht met een andere vennoot genaamd G. (NPO1 p.16). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verduidelijkte u dat u uw zaken bij Darling Limitada in tweedehandsmotoren in 2014 moest stopzetten omdat het importeren van auto’s en de motoren verboden werd (NPO2 p.6). U gevraagd of u naast uw activiteiten voor Darling Limitada en Soquitec nog andere ondernemingen had, verklaarde u “niet in die tijd, nee” (NPO2 p.9). **Afgaande op uw verklaringen zou u dus vanaf 2014 enkel nog voor uw bedrijf Soquitec gewerkt hebben, terwijl dit nergens zo blijkt uit uw visumdossiers. Daaruit blijkt immers dat u minstens van 2014 tot 2017 als boekhouder werkte bij A G. L..** Het is dan ook opmerkelijk dat u op geen enkel moment iets vermeldt over uw activiteiten en job als accountant bij G. L.. Voor uw zogenaamde eigen bedrijf Soquitec verklaart u zelfs dat u de boekhouding door een externe boekhouder liet doen die freelance voor u werkte. U verklaart weliswaar dat u een beetje boekhouding begrijpt, maar dit komt alleszins niet overeen met de informatie in het visumdossier waaruit blijkt dat u in de functie van boekhouder werkzaam was voor G. L..

Het feit dat uw verklaringen op het CGVS over uw professionele activiteiten dusdanig verschillen van de informatie in de visumdossiers, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede en ondergraaft uw bewering dat u via het bedrijf Soquitec werkopdrachten zou hebben gedaan voor de organisatie FLEC. Indien uw bedrijf Soquitec werkelijk sinds 2014 uw voornaamste professionele activiteit uitmaakte, is het niet aannemelijk dat er in de verschillende visumaanvragen nergens iets wordt

vermeld over uw bedrijf Soquitec. Het CGVS trekt dan ook in twijfel dat u werkzaam was voor dit bedrijf, laat staan dat u via dit bedrijf allerlei opdrachten zou hebben uitgevoerd voor het FLEC. Uit het paspoort dat door u werd neergelegd in het kader van de beroepsprocedure, blijkt tevens dat u in 2018 een visum C (kort verblijf) werd uitgereikt voor België. U gevraagd naar de reden dat u dit visum had aangevraagd, verklaarde u dat u een viering en seminarie van de kerk kwam filmen en dat dit in het kader was van een professionele werkopdracht van uw bedrijf Soquitec (NPO2 p.20, NPO3 p.8). U de vraag gesteld wat u allemaal moest doen en welke documenten u allemaal moest geven om het Belgisch visum aan te vragen, verklaarde u dat u uw paspoort, een uittreksel van uw bankrekening en een verklaring van SON Angola moest geven. U de vraag gesteld of u ook iets moest geven over uw bedrijf Soquitec, antwoordde u resoluut "nee" (NPO3 p.8). Het is opnieuw verwonderlijk dat u voor een visumaanvraag voor een werkopdracht specifiek voor uw bedrijf Soquitec, niets moest indienen dat naar dit bedrijf verwees, maar dat u anderzijds wel een verklaring gaf van uw ex-werkgever SON Angola. Om een visum aan te vragen voor een zakenreis dient u volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier immers een document neer te leggen dat uw reisdoel aantoont. Aangezien het doel van uw reis naar België in 2018 een werkopdracht was van uw bedrijf Soquitec, is het dan ook niet geloofwaardig dat u hier geen document van zou hebben moeten voorleggen. U verklaarde hierop dat u om een visum te kunnen krijgen pro forma facturen moet kunnen voorleggen, maar dat u dit niet kon doen omdat u zelf niet aan import en export doet (NPO3 p.8).

Met deze verklaring ondermijnt u de geloofwaardigheid van uw eigen asielrelaas. Immers, zo verklaarde u dat u naast print- en drukopdrachten voor het FLEC ook verschillende malen goederen importeerde vanuit China, zoals kledij en voedsel (NPO1 p.17, NPO2 p.14-15). **Uw verklaringen over uw bedrijf Soquitec staan haaks op uw bewering dat u voor het FLEC allerlei goederen importeerde. U verklaarde immers dat uw bedrijf Soquitec geen licentie had voor de import en export van goederen. Het CGVS ziet dan ook niet in om welke reden de organisatie FLEC, via uw vriend N., de hulp van u en uw bedrijf Soquitec zou nodig hebben om kledij en voedsel te importeren. Volgens uw eigen verklaringen had u immers niet eens een licentie voor import en export (NPO3 p.9).**

Het CGVS merkt eveneens op dat uw verklaringen over uw beweerdelijke activiteiten voor de organisatie FLEC, überhaupt niet overtuigend zijn en bovendien vaag. Immers, wanneer u door de protection officer werd gevraagd om concrete voorbeelden te geven van opdrachten die u voor FLEC hebt gedaan, kaatste u eerst de vraag terug. Vervolgens antwoordde u vaagweg "vele dingen" (NPO2 p.15). U vervolgens gevraagd om heel concrete voorbeelden te geven en precies toe te lichten over wanneer, waar, wat precies, antwoordde u dat u zich geen specifieke data kan herinneren en beperkte u zich tot het vermelden dat u twee keer per jaar een import deed, zonder enige verdere details te geven. Na doorvragen door de protection officer verklaarde u uiteindelijk dat u enkel kledij en soms voedsel importeerde. Gevraagd of u nog iets anders deed voor het FLEC, kaatste u opnieuw de vraag terug. U de vraag nogmaals herhaald, verklaarde u uiteindelijk dat u ook alles deed dat te maken had met flyers en print-activiteiten door uw eigen bedrijf in Luanda. Vreemd genoeg vermeldt u hier niet uw bedrijf in Cabinda, hetgeen niet doorleefd overkomt indien u werkelijk een drukkerij-filiaal had in Cabinda. U gevraagd om concrete voorbeelden te geven van printopdrachten die u deed voor het FLEC, kaast u opnieuw de vraag terug. U de vraag nogmaals herhaald, verklaarde u uiteindelijk in nogal algemene bewoordingen dat u altijd de publiciteit maakt "pro FLEC", zoals flyers, t-shirts en banners. **Ondanks herhaaldelijke en specifieke vragen van de protection officer, slaagt u er niet in om een concreet en specifiek voorbeeld te geven van een printopdracht voor het FLEC (NPO2 p.15-16).** U gevraagd hoeveel u verdiende met de opdrachten voor FLEC, verklaarde u nogal weinig transparant dat u 10% verdiende aan de verkoop. U gevraagd om een idee te geven wat voor een bedrag u gemiddeld daar dan aan verdiende, antwoordt u ontwijkend met een vaag voorbeeld "(...)bv als er gereedschappen moest worden aangekocht worden van 200.000 dollar, had ik 10% erop, maar apart waren er ook nog onkosten, zoals hotelkosten, voeding, de reis die ook nog apart voor mij werden betaald." (NPO2 p.24). **Hiermee geeft u nog steeds geen antwoord op de vraag hoeveel u nu in werkelijkheid concreet verdiende aan uw opdrachten voor het FLEC.** Indien u werkelijk geprinte en bedrukte materialen zoals flyers, pamfletten en T-shirts zou leveren aan het FLEC, kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat u hier concrete bedragen op kan plakken. Het feit dat u ook hieromtrent vaag blijft tast de geloofwaardigheid van uw beweerde samenwerking met het FLEC verder aan.

Wat betreft de door u neergelegde bedrijfsvergunningen van Soquitec, dient te worden vastgesteld dat deze documenten niet aantonen dat u effectief activiteiten had voor de organisatie FLEC. Deze documenten kunnen hoogstens aantonen dat er een bedrijf bestaat in Angola met de naam "Soquitec – Tecnologias" en een indicatie geven over de soort commerciële activiteit waar het bedrijf mee bezig is via

de "CAE" – code. Verder bevat de handelslicentie informatie over het adres van het bedrijf en haar oprichting en eigenaars. Het dient vooreerst te worden opgemerkt dat de door u neergelegde handelslicenties louter kopieën zijn. Aan kopieën van documenten kan ten eerste geen enkele bewijswaarde worden toekend, gelet op de manipuleerbaarheid en het feit dat deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip-en plakwerk. Bovendien legt u over de herkomst van deze documenten incoherente verklaringen af. Zo verklaarde u in uw verzoekschrift voor de RvV dat de documenten de links achter de QR code betreffen waarmee u doet uitschijnen dat de neergelegde documenten een weergave zijn van een digitale opzoeking in het handelsregister op basis van de QR code of op basis van een persoonlijke toegangscode voor uw bedrijf. Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dit echter allerm minst het geval, daar verklaart u dan weer dat al deze documenten u rechtstreeks werden opgestuurd vanuit Angola via e-mail (NPO3 p.4, 5, 12).

Wat betreft de door u neergelegde kopieën, zijn er allerlei indicaties dat minstens een deel van de documenten werden gemanipuleerd en dat ze geen kopieën zijn van een authentiek document. Ten eerste dient te worden vastgesteld dat geen van QR codes die aanwezig zijn op de documenten (n°10 en n°11) werkt. Het CGVS heeft een poging gedaan de QR codes op de documenten te scannen en kwam hierbij tot de vaststelling dat de **QR codes niet herkend worden en niet werken** (NPO3 p.12). Bijgevolg is het niet mogelijk om een elektronische verificatie te doen van de documenten. Ten tweede dient te worden opgemerkt dat, hoewel u twee uittreksels uit het handelsregister neerlegt respectievelijk voor uw filiaal in Luanda (document n°10) en uw filiaal in Cabinda (document n°11), er **merkbare verschillen zijn in de opmaak en inhoud van beide documenten**. Zo is de wetgeving waarnaar wordt verwezen in de eerste alinea verschillend. **Daarnaast is ook het adres van de hoofdzetel vermeld bij "S. e.:" verschillend.** Bij het adres van de hoofdzetel in de licentie van het Cabinda filiaal, staat overigens geen stad ('municipio') en provincie ('provincia') vermeld. De documenten "Certidão permanente" van beide filialen (document n°10C en 11B) bevatten verschillende taalfouten, zoals "material electronicos" i.p.v. "materiais electronicos", "casal com" i.p.v. "casado com". Ook is de opmaak van de naam van de "Gerência" verschillend, zo werd uw naam in drukletters geschreven voor het filiaal in Luanda, terwijl de naam van V. J. niet in drukletter staat voor het filiaal in Cabinda. Wat betreft de **CAE-classificatie** vermeld op de documenten "Comprovativo de Início de Actividade" (documenten n°10D en 11B) dient te worden opgemerkt dat de classificatie "47112 – Impressora Gráfica, Compra e venda de material electrónicos, Artes Informático, ect." niet overeenkomt met de CAE – classificatie vermeld op de handelslicenties, waar de classificatie staat "CAE 93040 – Outras Actividades de Serviços N.E.". Bijkomend dient hier te worden opgemerkt dat de CAE-titel "Impressora Gráfica, Compra e venda de material electrónicos, Artes Informático, ect" überhaupt niet voorkomt in de beschikbare informatie. Daarentegen blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de CAE code 47112 overeenkomt met de titel "Comércio a retalho em outros estabelecimentos não especializados, com predominância de produtos alimentares, bebidas ou tabaco" (zie landeninformatie – voorbeeld Alvará Comercial). Tot slot dient te worden opgemerkt dat op de documenten "de Registo de Contribuinte" (documenten n°10B en 11C) de **fiscale categorie 04.01** wordt vermeld, terwijl bij de consultatie door het CGVS van het NIF-nummer op de Angolese overheidswebsite minfin.gov.ao, de fiscale categorie **04.20** staat opgetekend (zie landeninformatie – Consultar NIF).

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat de door u neergelegde kopieën niet kunnen aanvaard worden als een bewijs dat u een drukkerij bezat onder de naam Soquitec Tecnologias in Luanda of Cabinda. Evenmin kunnen deze documenten aantonen dat u via een drukkerij bedrijf genaamd Soquitec Tecnologias zou hebben samengewerkt met het FLEC.

Wat betreft uw beweerde samenwerking met het FLEC en de daaruit voortvloeiende opdracht voor een manifestatie van het MIC, dient bijkomend te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u zich vanuit puur zakelijk oogpunt zou inlaten met een organisatie die door de overheid als vijand en als terroristische organisatie wordt bestempeld. Door u met een organisatie als het FLEC in te laten, louter uit winstoverwegingen, zet u immers niet alleen uw eigen bedrijf op het spel, maar ook nog eens de persoonlijke veiligheid van uzelf en uw werknemers, niet in het minst uw dochter. **Het CGVS ziet niet in om welke reden een ernstige zakenman zich zou inlaten met een organisatie die door de overheid als verboden wordt bestempeld en uit uw verklaringen blijkt bovendien amper enige reflectie over de risico's die een samenwerking met het FLEC met zich zouden meebrengen.** Zo was uw eerste verklaring over de onderhandelingen met J. N. "na het onderhandelen, bleek er voor mij geen risico in te zitten en spraken we af dat ik dat dus zou doen" (NPO1 p.17). U hebt ook op geen enkel moment uw plannen om met FLEC samen te werken besproken met uw vennoot A. S., dit terwijl hij medeoprichter was en bovendien verantwoordelijk voor alle technische aspecten in uw bedrijf, wat dus zou betekenen dat hij alle ontwerpen voor de opdrachten voor FLEC ook onder ogen zou krijgen (NPO1 p.13,23). Uw verklaring over Soqui dat "als hij een flyer moest maken, dan maakte hij dat en hij stelde

zich daar geen vragen bij" komt allerm minst doorleefd over (NPO1 p.23). Wanneer u door de protection officer wordt gevraagd of u zich bewust was van bepaalde risico's om opdrachten te doen voor het FLEC, verklaarde u "ik wist wel dat er een beetje risico aanhing, maar ik deed deze opdrachten ook heel discreet, dus A. maakte het digitaal ontwerp, en ik ging dan 's nachts, als de andere werknemers naar huis waren, deed ik de printing (...)" (NPO1 p.23). **Het feit dat u verklaart dat u wist dat er een beetje risico aanhing, komt allerm minst geloofwaardig over en getuigt niet van een doorleefde reflectie.** U verklaarde immers dat de Angolese overheid zelfs FLEC aanhangers laat vermoorden in andere landen. Dat u dan ook dacht dat er 'een beetje' risico aanhing, staat absoluut niet in proportie. **Uw verklaring dat u deze opdrachten "heel discreet" deed, moet bovendien genuanceerd worden** want ze is inconsistent met uw andere verklaringen namelijk dat S. A. ook al uw opdrachten kon zien (NPO1 p.23), dat u de printopdrachten in allemaal in uw filiaal in Luanda deed (NPO2 p.16) en de printmaterialen gewoon op dezelfde plaats in uw bedrijf bewaarde, waar iedereen toegang toe had (NPO2, p.8-9), dat u de ontwerpen van flyers in uw gsm bewaarde om aan eventuele klanten te laten zien (NPO1 p.18), en dat het FLEC het geld voor de aankopen rechtstreeks op uw bankrekeningnummer stortte (NPO2 p.14). Het CGVS vindt het verder ook niet overtuigend dat u bereid was om een dermate risico te nemen voor uw bedrijf, voor slechts een aandeel van 10% op de verkoop. U verklaarde immers dat u voor de opdrachten van het FLEC, 10% verdiende op de verkoop, hetgeen geen al te groot rendement is, al helemaal niet gegeven het gigantische risico dat u nam om in het geheim materialen te importeren en drukmaterialen af te leveren aan een organisatie die actief vervolgd wordt door de Angolese overheid (NPO2 p.24).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt werkelijk een samenwerking aangegaan te zijn met het FLEC, via een man J. N. die volgens u generaal is van het FLEC-FAC. Verder heeft u onvoldoende aangetoond dat u werkelijk de eigenaar was van een drukkerijbedrijf Soquitec Tecnologias dat u zou gebruikt hebben als vehikel om met het FLEC samen te werken en voor hen materialen te bedrukken en te importeren.

Aangezien het CGVS geen geloof hecht aan uw beweerde samenwerking met het FLEC, heeft u bijgevolg ook niet aannemelijk gemaakt dat u via N. in contact werd gebracht met C. V. van het MIC voor wie u een publiciteitsopdracht zou moeten doen tijdens een manifestatie in Cabinda op 1 februari 2019.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat het feit dat uw dochter geen weet had van uw samenwerking met het FLEC, en ook niet op de hoogte was van uw zogenaamde filiaal in Cabinda, verder de ongeloofwaardigheid van uw relaas onderlijnt. Immers, verklaarde u dat uw dochter van bij den beginne werkzaam was als receptioniste bij de drukkerij waar ze de klanten ontving (NPO1 p.17). Verder verklaarde u op de vraag waarom uw dochter wou meegaan voor de opdracht voor het MIC in Cabinda: "(...) mijn dochter is eigenlijk altijd bij mij, bij veel wat ik doe (...)" (NPO1 p.25). Uw dochter verklaarde echter dat ze pas later zou te weten gekomen zijn dat u samenwerkte met het FLEC en een drukkerij had in Cabinda, maar dat ze dit niet wist toen ze voor u werkte. Ook verder kon ze niets vertellen over uw zogenaamde filiaal in Cabinda, zoals waar het filiaal was gelegen, hoeveel mensen er werkten en wie dat waren (notities van het persoonlijk onderhoud P. dd. 10/08/2021, p. 10,15). Ook weet ze opvallend weinig over uw 'goede vriend' N.. Ze kent niet eens zijn voornaam (NPO P. p. 7). **Dat uw dochter, die van bij het begin in uw drukkerij als receptioniste werkte, en die bijna altijd bij u is en u vergezelt in veel van wat u doet, geen enkel idee had van uw samenwerking met het FLEC, terwijl u deze printopdrachten nochtans in uw bedrijf in Luanda deed, is allerm minst geloofwaardig.**

De ongeloofwaardigheid van uw beweerde contacten met C. V. van het MIC en uw beweerde aanwezigheid op een manifestatie van het MIC op 1 februari 2019, blijkt eveneens uit het feit dat uw dochter niet eens op de hoogte is van de arrestaties van verschillende MIC activisten nog vóór de eigenlijke manifestatie plaatsvond op 1 februari 2019. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat er reeds 28 activisten werden gearresteerd in de dagen naar aanloop van de geplande manifestatie. Zo werden er 8 activisten van het MIC in hun huis gearresteerd in Cabinda, terwijl ze pamfletten aan het voorbereiden waren voor de manifestatie van 1 februari 2019. De volgende dag, op 29 januari 2019, werden nog eens 20 familieleden en mede-activisten gearresteerd terwijl ze protesteerden voor de vrijlating van de eerder gearresteerde MIC activisten. Ook op 1 februari zelf kwamen protestanten op straat om het Verdrag van Simulanbuco te vieren en de onafhankelijkheid van Cabinda te eisen. Ze riepen hierbij ook opnieuw op om de reeds gearresteerde activisten vrij te laten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – "Urgent Action"). **Dat u en uw dochter enerzijds beweren hoogstpersoonlijk te zijn ontvangen geweest door C. V. zelf op 31 januari 2019 en dat jullie zogenaamd persoonlijk aanwezig waren op de manifestatie van 1 februari 2019, maar dat uw dochter anderzijds niet eens**

op de hoogte blijkt van deze voorafgaande arrestaties (NPO P. dd. 05/04/2023 (hierna NPO2 P.) p. 14-15), ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Ook uw eigen verklaringen getuigen van weinig doorleefdheid en weinig connectie met de situatie van de MIC activisten in Cabinda. Uw verklaringen hieromtrent zijn bovendien niet in overeenstemming met de beschikbare informatie. U verklaarde namelijk dat het MIC in het verleden reeds verschillende optochten had gehouden en dat hier nooit problemen mee waren geweest, dat u zelfs in Cabinda was toen het MIC hun eerste mars had georganiseerd op 1 februari 2016 en dat er ook toen geen problemen waren (NPO1 p.25). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het MIC pas werd opgericht op 4 november 2017 (zie landeninformatie – COI Focus Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen). Uw bewering dat u aanwezig was in Cabinda in 2016 toen het MIC haar eerste manifestatie hield, is dus een anachronisme die de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen verder onderstreept.

Los van het feit dat uw beweerde samenwerking met het FLEC en het MIC reeds ongeloofwaardig werd bevonden, acht het CGVS het überhaupt niet geloofwaardig dat uw dochter aanwezig was op de manifestatie van het MIC op 1 februari 2019. Uw dochter slaagde er immers niet in een bevredigende verklaring te geven voor haar zogenaamde aanwezigheid op die manifestatie. Ze had immers niets te maken met de organisaties FLEC, noch MIC, noch met uw beweerde zaakjes met het FLEC (NPO2 p.22). Uw dochter verklaarde dat zij zich maar al te goed bewust was van de onveilige situaties die in Angola veelal gepaard gaan met manifestaties en de hoge mate van politiegeweld en vandalisme. Ze verklaarde dat manifestaties altijd slecht aflopen en dat ze toen ze in Luanda woonde manifestaties net om die reden zo veel mogelijk uit de weg ging en steeds probeerde binnen te blijven wanneer er manifestaties aan de gang waren (NPO2 P. p.10-11). Indien zij werkelijk met u meereisde naar Cabinda voor vakantie en om toeristische redenen (NPO2 P., p.12), is het dan ook absoluut niet aannemelijk dat ze vrijwillig naar een manifestatie van het MIC zou gaan, nog minder dat u dit zelf zonder verpinken zou toestaan. **Uit het gedrag van jullie beiden blijken niet de minste risico-overwegingen hetgeen gegeven de context in Cabinda en de houding van de Angolese overheid ten aanzien van Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen absoluut niet doorleefd overkomt en de geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag verder aantast.**

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat noch u noch uw dochter aannemelijk hebben gemaakt dat jullie aanwezig waren op een manifestatie van het MIC in Cabinda op 1 februari 2019.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw samenwerking met het FLEC en uw aanwezigheid op de manifestatie van het MIC, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de hieruit volgende problemen, met name uw arrestatie en opsluiting in Cabinda.

Hieruit volgt dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen van uw dochter P. met name haar arrestatie en gevangenschap die zouden zijn voortgevloeid uit uw beweerde publiciteitsopdracht tijdens de manifestatie van het MIC.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u neergelegde lidkaart van het FLEC dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten slechts een bewijswaarde hebben voor zover ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien zijn dergelijke documenten eenvoudig te fabriceren en na te maken.

Wat betreft de kopie van een aanhoudingsbevel gedateerd 20 mei 2019, dient te worden gewezen op het feit dat aan kopieën van documenten geen enkele bewijswaarde kan worden toekend, gelet op de manipuleerbaarheid en het feit dat deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knip-en plakwerk. Om enige bewijskracht aan een document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien klopt de naam in de ondertekening van het document niet met de informatie in de tekst van het document zelf. Zo staat in het document letterlijk "Eu, P. A., Invenstigator Criminal, que o subscrevi" (vrij vertaald: "Ik, ondergetekende, P. A., onderzoeker"), terwijl de naam in de handtekening een zekere procureur, Dr. J. d. S. M. is.

Het door u neergelegde artikel "Informação Adicional" en de vertaling van een artikel naar het Frans hebben betrekking op een artikel van Amnesty International, hier ook toegevoegd aan het administratief dossier. Het artikel betreft de willekeurige arrestaties in aanloop van en tijdens een manifestatie van de organisatie MIC in Cabinda in januari en februari 2019. Het artikel vermeldt de namen van verschillende personen/manifestanten die werden opgepakt en die in arbitraire detentie verblijven. Het artikel heeft echter geen betrekking op u persoonlijk, noch op uw dochter P. en toont uw persoonlijk problemen niet aan. Aldus kan dit document bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. U deelde via uw advocaat schriftelijk uw opmerkingen mee in het Frans op 26 augustus 2021, op 3 december 2021 en op 21 april 2023.

Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen dient moet opgemerkt worden dat deze louter spellingsfouten corrigeren, verklaringen trachten te duiden of nuanceren, en extra (weinig relevante) informatie toevoegen. Verder trachtte u bij enkele vragen de lacunes in uw verklaringen post-factum op te vullen, zoals uw toevoeging van de Cabindese steden Belize en Kaongo, en uw verklaring dat J. S. de chef is van FLEC. Geen van uw opmerkingen zijn echter van die aard dat ze iets kunnen veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven. Bijgevolg hebben ze geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

Gezien in het kader van het verzoek tot internationale bescherming van uw vader een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, dient ook voor u een dergelijke beslissing te worden genomen.

Wat betreft de door u neergelegde Angolese identiteitskaart en de kopieën van uw Angolees paspoort N°[...] dient te worden opgemerkt dat deze documenten louter identiteitsgegevens bevatten die hier op zich niet ter discussie staan. Het kan echter bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Wat betreft de door u neergelegde attesten van de psychotherapeut dd. 5 augustus 2021 en 4 april 2023 dient te worden opgemerkt dat dergelijke psychotherapeutische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren.

Het medische attest dd. 28 maart 2023 van Dr. S. lijst op summiere wijze de verschillende littekens op die u heeft en vermeldt kort dat deze littekens "coherent zijn met uw relaas". Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

In casu ontkent het CGVS niet dat u bepaalde psychologische problemen heeft, evenmin dat deze problemen het gevolg kunnen zijn van traumatische gebeurtenissen. Doch, het CGVS benadrukt dat er in casu geen geloof wordt gehecht aan de door u en uw vader beschreven aanleiding en context, met name dat u zou gearresteerd zijn geweest op een manifestatie in Cabinda en hierna zou zijn vastgehouden in de gevangenis van Yabi in Cabinda. Hetzelfde geldt voor de door u opgelopen littekens. Gelet op bovenstaande vaststellingen dat geen geloof kan worden gehecht aan uw aanwezigheid op de manifestatie van MIC en de daaruit volgende arrestatie en opsluiting in Cabinda, kan aldus ook niet worden geloofd dat u deze verwondingen zou hebben opgelopen in die specifieke context.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. U deelde via uw advocaat schriftelijk uw opmerkingen mee in het Frans op 17 augustus 2021 en op 19 april 2023.

Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter spellingsfouten corrigeren, verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De beslissing genomen voor S. K., verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Bakongo etnie. U bent geboren op [...] april 1968 te Maquela do Zombo, provincie Uige. U bent getrouwd met M. S. D. S. en hebt 7 kinderen. Uw dochter P. L. S. (O.V. [...], CGVS [...]) verblijft momenteel bij u in België. Van 1985 tot 1997 deed u verplichte legerdienst. U zat eerst bij de infanterie en werkte daarna als verzorger op de medische post omdat u een achtergrond had in verpleegkunde. U had de graad van eerste luitenant. In 1986 leerde u J. 'Z. Z.' N. kennen, jullie werkten samen in het leger tot 1992. In 1997 werd u op non-actief gezet bij het leger, omdat u gewond raakte in uw onderbeen. Hierna werkte u een tijd als bewaker bij het petroleumbedrijf SON Angola. Vanaf 2006 deed u verschillende zaken, zoals het verkopen van kledij, tweedehands motoren, etc. In 2012, voor de verkiezingen, merkte u dat er veel vraag was naar folders en flyers. Uw jeugdvriend S. A., die ook bij SON Angola had gewerkt, deed u een voorstel om een drukkerij te beginnen.

In 2013 reisde u naar China om materiaal aan te kopen voor uw beginnende drukkerij in Luanda. In de transitzone op de luchthaven van Addis Abeba, kwam u per toeval uw oude legermakker J. N. tegen, die op dat moment verantwoordelijk was voor de logistiek bij het FLEC (Frente para a Libertação do Estado/Enclave de Cabinda), een onafhankelijkheidsbeweging in Cabinda. N. overtuigde u om lid te worden van het FLEC en via uw bedrijf leveringen te doen aan het FLEC van materiaal zoals kledij, drukwerk en gereedschap. U ging akkoord omdat u hierin enerzijds een commerciële opportuniteit zag en anderzijds omdat u niet tevreden was met wat de regerende partij in Angola tot dan toe voor u had gedaan. Sinds 2014 deed u regelmatig leveringen aan het FLEC, en had u af en toe vergaderingen met N. in Congo Brazzaville. Vanaf 2015 werd uw drukwerk bedrijf 'Soquitec Tecnologia' officieel geregistreerd, en in 2017 opende u een filiaal in Cabinda stad in B. G., Rua C. V.. Uw dochter P. L. werkte van bij het begin in uw drukkerij in Luanda als receptioniste.

In januari 2019 stelde N., die op dat moment de generaal van het FLEC-FAC was, u een nieuwe opdracht voor om pamfletten te drukken voor een manifestatie van het MIC, de Movimento Independista de Cabinda, die zou plaatsvinden op 1 februari 2019 in Cabinda stad. Hij vroeg u deze keer echter ook of u mee ter plaatse kon gaan op de manifestatie om foto's te nemen en te filmen. U ging akkoord en besprak de opdracht met de medewerkers in uw bedrijf. Uw dochter P. vroeg om met u mee te gaan naar Cabinda. N. gaf uw contactgegevens door aan C.V., de toenmalige secretaris-generaal van het MIC, zodat u met C. verder regelingen kon treffen. Op 31 januari reisde u met uw dochter van Luanda naar Cabinda waar jullie werden ontvangen door C.V.. De volgende dag verzamelde u met uw dochter, en twee medewerkers van het filiaal in Cabinda op het Parada dos Fieis, waar de manifestatie zou starten. Nog voor de manifestatie kon aanvangen, ontstond er plots oproer toen politie hardhandig manifestanten begon te arresteren. U en uw dochter werden elk afzonderlijk hardhandig gearresteerd en naar het politiekantoor gebracht. Doorheen de dag werd de cel in het politiekantoor steeds voller met gearresteerde manifestanten. Rond 17u werden verschillende mensen vrijgelaten maar u bleef zitten. Rond middernacht werd u naar een andere cel gebracht van de SIC (Serviço de Investigação Criminal), waar u werd ondervraagd over uw aanwezigheid op de manifestatie van MIC en waarom u in Cabinda was, terwijl u van Luanda afkomstig bent. In uw telefoon vonden de onderzoekers verschillende foto's van flyers voor MIC terug, alsook andere flyerontwerpen voor verschillende oppositiepartijen. Ondertussen werden ook uw bedrijven en uw huis doorzocht, waar allerlei flyers voor het FLEC en MIC werden teruggevonden, alsook een wapen dat diende ter bewaking van uw bedrijf. U werd beschuldigd van rebellie en wapenbezit. Na drie dagen werd u naar de gevangenis van Yabi gebracht, waar u geregeld ondervraagd en gemarteld werd. Na ongeveer twee maanden kwam u op 6 april 2019 vrij uit de gevangenis dankzij de hulp van uw vriend N. en F. Z., een vriend uit Luanda, die uw vrijheid onderhandelden met de politie commandant E.

D. C. op voorwaarde dat u enkele documenten ondertekende. U werd herenigd met uw dochter P., die tot dan toe ook in de gevangenis had verbleven en jullie werden samen met een auto naar een ziekenhuis in Congo Brazzaville gebracht. FLEC-medewerker O. D. F. was met jullie in de auto meegereisd naar Brazzaville en regelde uw reisdocumenten terwijl u in het ziekenhuis verbleef.

Toen u en uw dochter hersteld waren, reisden jullie onder begeleiding van een zekere Bunga João op 30 april 2019 per vliegtuig vanuit Brazzaville via Ponta Negra en Addis Abeba naar België. U en uw dochter kwamen aan in België op 1 mei 2019, u diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 mei 2019.

Op 3 maart 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) op 29 maart 2022. Op 23 juni 2022 nam de RvV een arrest tot vernietiging van de beslissing van het CGVS.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van de bedrijfsvergunning van Soquitec, uw militaire kaart van de Forças Armadas Angolanas (FAA), uw lidkaart van het FLEC, een kopie van uw aanhoudingsbevel inclusief een vertaling naar het Frans, een kopie van een artikel getiteld "Informação Adicional" inclusief een vertaling naar het Frans, uw kieskaart, een vertaling naar het Frans van een nieuwsartikel getiteld "Action Urgente. Quarante manifestations libérés, dix encores détenus". In het kader van de beroepsprocedure legde u nog enkele bijkomende documenten voor waaronder een origineel paspoort van uzelf (N° [...]), kopieën van pagina 2, 3, 32 en 33 van het paspoort van uw dochter N°[...] en documenten van het handelsregister met betrekking tot het bedrijf Soquitec en haar filialen in Luanda en Cabinda.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 10/08/2021 (hierna NPO1) p.4). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid ernstig wordt aangetast door de wisselende verklaringen die u aflegt bij de verschillende asiel -en migratie instanties omtrent elementaire persoonsgegevens zoals uw naam, geboortedatum, burgerlijke stand en beroep. Zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, bekomen na het vergelijken van uw vingerafdrukken, dat u een visum aanvroeg onder een andere identiteit. In 2017 deed u met gebruik van een Angolees paspoort N[...] (geldig van 08/01/2012 tot 08/10/2022) een visumaanvraag voor Portugal onder de naam J. D. O. S., geboren op [...] januari 1966 te Maquela Do Zombo, Uige, ongehuwd, met beroep Pastoor. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) en het CGVS verklaarde u daarentegen dat uw naam K. S. is, geboren op [...] april 1968 te Maquela Do Zombo, Uige. En dat u

zelfstandige bent van beroep en de eigenaar van een drukkerij genaamd Soquitec Tecnologia (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 10/08/2021 (hierna NPO1) p.9, 13; Verklaring DVZ dd. 12/09/2019 p. 5-6). Wanneer u op het CGVS uitdrukkelijk de vraag werd gesteld of u ooit een andere naam hebt gebruikt, verklaarde u initieel "nee". U vervolgens gevraagd of u ook geen bijnaam had bijvoorbeeld, vroeg u om de vorige vraag nog eens te herhalen, waarop u uw vorige verklaring wijzigt en verklaart dat u in uw eigen land nooit uw naam hebt veranderd, maar dat u bij aankomst in België wel verschillende namen hebt gebruikt, maar dat u niet meer weet welke namen. U door de protection officer gevraagd om welke reden u verschillende namen hebt gebruikt in België, past u opnieuw uw verklaringen aan en zegt u dat u maar één andere naam hebt gebruikt maar dat u niet meer weet welke naam dit was (NPO1 p.9). Vervolgens blijkt uit uw verdere verklaringen dat u ook voor uw reis naar België een paspoort met een andere naam hebt gebruikt, maar die wel uw foto bevatte. Nog verder tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat u ook op sociale media een andere naam hanteert, zo verklaarde u een facebook profiel te hebben onder de naam "N. K. J." (NPO1 p.27). **Het dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen allerm minst blijkt dat u open kaart speelt over uw werkelijke identiteit en de verschillende aliassen die u hebt gebruikt.** Niet alleen is het opvallend dat u zich, afgezien van uw facebooknaam, geen enkele van de door u gebruikte aliassen herinnert. Het feit dat u in 2017 een visumaanvraag hebt gedaan onder een compleet andere identiteit en hierover niets vermeldt, zelfs niet wanneer u door de protection officer expliciet wordt gevraagd of de naam J. O. S. u iets zegt (NPO1 p.9), doet op fundamentele wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud door de protection officer geconfronteerd wordt met het feit dat u in 2017 een visumaanvraag hebt gedaan onder een andere naam, blijft u ontkennen. U verklaart dat het niet waar is, dat het in Angola niet mogelijk is om twee visumaanvragen te doen, en dat het sinds de jaren 2000 en de invoering van elektronische documenten bijna onmogelijk is om documenten te vervalsen of een visum of paspoort te krijgen. U gaat verder door te verklaren dat u nooit een paspoort of document hebt vervalst met een andere naam (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO2) dd. 17/11/2021 p. 20). U lijkt hier echter te vergeten dat u zelf naar België bent gereisd met een vervalst paspoort. U verklaarde immers dat u met een Frans paspoort reisde dat niet onder uw eigen naam was, maar wel met uw foto (NPO1 p.9, NPO2 p.21). Uw verklaring dat u "nooit een paspoort of document hebt vervalst", houdt dus geen stand en kan ook geen ander licht werpen op de vaststelling dat u wel degelijk meerdere malen een andere naam hebt gebruikt, niet in het minst om een visum aan te vragen. Uw bewering dat het in Angola sinds de invoering van elektronische documenten bijna onmogelijk is om documenten te vervalsen wordt ook tegengesproken door de beschikbare informatie waaruit blijkt dat corruptie in Angola systemisch en alomtegenwoordig is. Omkooppraktijken zijn nog steeds legio en allerlei documenten, zoals identiteitskaarten, paspoorten, documenten van de burgerlijke stand, zoals geboorteaktes, etc worden frequent vervalst of op frauduleuze wijze verkregen (zie COI Focus Angola. Authentication des documents officiels). Deze informatie indachtig dient te worden opgemerkt dat de door u neergelegde kieskaart en militaire kaart van de FAA slechts een beperkte bewijswaarde hebben om uw identiteit te staven. **In het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV legt u plots een origineel paspoort neer. Het feit dat u dit paspoort voorlegt, toont uw identiteit weliswaar aan, maar neemt niet weg dat u op meerdere vlakken de autoriteiten en asieldiensten hebt proberen misleiden met het gebruik van andere namen, en dat u bovendien allerm minst open kaart hebt gespeeld over deze aliassen. Uw algemene geloofwaardigheid blijft allerm minst ongeschonden.**

Het door u neergelegde paspoort met nummer N[...] op naam van K. S. werd afgeleverd op 26 december 2013 te Luanda en heeft een geldigheidsdatum tot 26 december 2023. Op pagina 7 van het paspoort staat een Belgisch visum type C met nummer [...], afgeleverd op [...] 2018 te Luanda en geldig van [...] oktober 2018 tot [...] november 2018. Het paspoort bevat verder verschillende in- en uitreisstempels. Op pagina 4 staat een uitreis-stempel uit Angola op 31/01/2014 en een inreis-stempel in Angola op 10/02/2014. Op pagina 25 staat een inreis-stempel van de UAE op 01/02/2014, en op 10/02/2014 een uitreisstempel uit de UAE. Op pagina 8 staat een uitreis-stempel uit Angola op 23/10/2018 en op pagina 6 staat een inreis-stempel in België op diezelfde dag, 23/10/2018. **Hieruit blijkt dus dat u op 23 oktober 2018 naar België bent gereisd. Het dient echter te worden opgemerkt dat verder nergens uit uw paspoort blijkt dat u na 23 oktober 2018 ook effectief weer bent teruggekeerd naar Angola. Uw paspoort bevat immers geen in- en uitreisstempels meer na 23 oktober 2018.** Het feit dat uit uw paspoort niet blijkt dat u na 23 oktober 2018 nog bent teruggekeerd naar Angola, zet de geloofwaardigheid van uw beweerdde problemen in Angola op de helling. Uw problemen zouden immers begonnen zijn op 1 februari 2019, maar volgens de stempels in uw paspoort bent u reeds sinds 23 oktober 2018 in België en blijkt verder niet dat u bent teruggekeerd naar Angola. Het kan immers verwacht worden, indien u voor het verstrijken van uw Belgisch visum op [...] /11/2018 terugkeerde naar Angola, dat dit ook zo zou blijken uit de stempels in uw paspoort. Het feit dat uw paspoort nergens enige in- of uitreisstempels bevat ná

23/10/2018 wijst er dan ook op dat u vanuit België niet meer bent teruggekeerd naar Angola, en ondergraaft dan ook op manifeste wijze de geloofwaardigheid van uw relaas.

Over de reden waarom u dit paspoort niet eerder hebt voorgelegd verklaart u dat uw paspoort nog in Luanda lag op het moment dat u een eerste persoonlijk onderhoud deed op het CGVS (NPO3 p.5). U zou vervolgens contact hebben opgenomen met uw chauffeur om het paspoort uit uw auto te halen die u voor uw vertrek naar Cabinda had geparkeerd aan de luchthaven voor binnenlandse vluchten in Luanda (NPO3 p.5-6). Uw chauffeur zou uw paspoort vervolgens hebben meegegeven met een wildvreemde persoon die naar Europa reisde en het zo aan u kon overhandigen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 05/04/2023 (hierna NPO3) p.5). **Het is echter zeer opmerkelijk en komt weinig geloofwaardig over dat uw chauffeur uw paspoort niet eerder kon opsturen, terwijl hij wel reeds uw militaire pas en lidkaart van het FLEC kon opsturen naar België**, die nochtans in dezelfde auto lagen als uw paspoort, zoals u immers tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde (NPO1 p.6). U verklaarde letterlijk: "De twee kaarten, militaire pas en mijn lidkaart (...) Hoe heb ik die verkregen? Toen ik in Brazzaville terecht kwam, heb ik contact opgenomen met een voormalige, toen nog werknemer, want ik had mijn auto achtergelaten bij de luchthaven in Luanda, waar die twee kaarten inzaten. (...) Dan heb ik de werknemer gevraagd om naar mijn auto te gaan en daar de essentiële zaken uit te halen, zoals deze twee kaarten. (...) Die documenten heb ik niet laten opsturen naar Brazzaville ofzo, want ik wist niet welke route ik nog zou moeten volgen, dus die werknemer heeft dat bijgehouden en eenmaal ik in België was, heeft hij het opgestuurd naar hier." (NPO p.1).

Het CGVS merkt op dat het toch wel zeer opmerkelijk is dat u uw documenten in stukken naar België laat komen en pas wanneer het voordelig is voor u. Het feit dat u bovendien verklaarde dat er twee paspoorten in de auto lagen (NPO3 p.5), maar slechts één daarvan door uw chauffeur laat opsturen naar België, wekt bijkomend de indruk dat u belangrijke documenten achterhoudt en pas voorlegt wanneer het u uitkomt.

Overigens kan aanvullend nog worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat u al deze belangrijke persoonlijke documenten zou bewaren in een tas in uw auto, die gedurende lange tijd aan de luchthaven in Luanda stond geparkeerd. Uw verklaring dat u deze tas met documenten zelfs standaard in uw auto bewaarde omdat het daar "veilig" lag, is gegeven de hoge mate van criminaliteit en het veelvuldig voorkomen van autodiefstal in Luanda absoluut niet overtuigend (zie beschikbare landeninformatie – criminaliteit Angola). Zo verklaarde u: "Ik had heel vaak mijn documenten nodig, als ik ergens naar één of ander kantoor moest gaan of een kopie nodig had van één of ander document, dan had ik mijn documenten, dus het was een beetje te gek om dat thuis te laten liggen, het was veel beter om dat in mijn auto te leggen, daar was dat veilig." (NPO3 p.6-7).

Men kan zich bovendien vragen stellen hoe het kan dat uw auto aan de luchthaven al die tijd dat u zogenaamd in de gevangenis zat in Cabinda ongemoeid is gelaten door de autoriteiten. Immers, indien de Angolese autoriteiten u werkelijk zouden hebben aangehouden voor rebellie en deelname aan een criminele organisatie, en indien ze werkelijk een huiszoeking zouden hebben gedaan bij u thuis en in uw bedrijven, is het niet aannemelijk dat ze niet ook uw voertuig zouden hebben onderzocht.

Het feit dat u niet oprecht bent over uw identiteit en het gebruik van verschillende aliases en het feit dat u informatie achterhoudt omtrent eerdere visumaanvragen doet reeds fundamenteel afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Verder acht het CGVS het niet geloofwaardig dat u via uw bedrijf Soquitec zou hebben samengewerkt met de Cabindese onafhankelijkheidsorganisaties FLEC, FLEC-FAC en/of MIC, noch met de leiders van deze organisaties, en dat u om die reden vervolging moet vrezen van de Angolese autoriteiten.

U verklaarde dat u een samenwerking bent begonnen met de organisatie FLEC, nadat u tijdens een zakenreis naar China in 2013 per toeval een oude legermakker was tegengekomen, een zekere **J. N., bijgenaamd 'Z. Z.'**, die volgens u generaal was bij het FLEC-FAC (NPO1 p.7-8, 17). **Het dient echter te worden opgemerkt dat u op geen enkele manier hebt aangetoond dat de persoon waarover u spreekt en die een oude legermakker van u zou zijn, werkelijk generaal was bij het FLEC, of bij het FLEC-FAC.**

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat de naam van de door u beweerde generaal van het FLEC-FAC "J. N.", bijgenaamd "Z. Z." niet overeenkomt met de beschikbare informatie, hier toegevoegd aan het

administratief dossier. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de generale staf van de strijdkrachten van Cabinda (het FLEC-FAC) in 2018 in een verklaring aangekondigde dat ze een politiek-militaire delegatie klaar hebben staan om "de eerste contacten te leggen met een delegatie die officieel is erkend door de president van Angola", om "een einde te maken aan de vijandelijkheden" in die enclave. De genoemde luitenant-generaal van het FLEC-FAC en tevens directeur-generaal van de externe inlichtingendienst van het FLEC-FAC die deze delegatie zou leiden, heette niet J. N. zoals u beweert, maar wel A. N.. Verder dient te worden opgemerkt dat de door u vermelde bijnaam 'Z. Z.' geen betrekking heeft op deze persoon N., maar wel op een zekere generaal genaamd J. J. S. "Z. Z.", de inspecteur-generaal voor Nationale Defensie van het FLEC-FAC. Wanneer u echter door de protection officer wordt gevraagd of de naam J. S. u iets zegt, herkent u deze naam niet (NPO2 p.19). U verder gevraagd wie aan het hoofd staat van FLEC – FAC, wie de leider van deze organisatie is, verklaarde u enkel "het is de president, het is E. N. J." (NPO2 p.18-19) waarmee u eigenlijk doelt op de leider van het FLEC en niet het FLEC-FAC. U vervolgens specifiek gevraagd wie de generaal van FLEC-FAC is, verklaart u dat u niet heel erg op de hoogte bent van hun interne organisatie en dat u enkel de hoofdnamen kent die regelmatig worden gepubliceerd. Verder verklaart u "de enige generaal die ik ken is J. N." (NPO2 p.19). **Het dient echter te worden opgemerkt dat nergens in de beschikbare informatie wordt gesproken over een FLEC generaal J. N., maar steevast over A. N..** Verder komt het weinig doorleefd over, indien u werkelijk in rechtstreeks contact zou hebben gestaan met een generaal van het FLEC-FAC, dat u enkel de hoofdnamen van de leiding zou kennen omdat deze "regelmatig worden gepubliceerd". Wat betreft uw opmerking bij de notities op 3 december 2021, dat J. S. de chef van FLEC is, is louter een post-factum toevoeging die uw gebrekkige kennis tijdens het persoonlijk onderhoud zelf niet kan verschonen. **Uit bovenstaande dient te worden opgemaakt dat u allerm minst op de hoogte blijkt van de werkelijke leiding van het FLEC-FAC, hetgeen uw bewering dat u hoogstpersoonlijk in rechtstreeks contact zou hebben gestaan met de generaal van het FLEC-FAC danig ondermijnt.**

Het kan dus niet worden aangenomen dat u werkelijk hebt samengewerkt met een generaal van het FLEC of het FLEC-FAC. U hebt immers op geen enkele manier aangetoond dat uw oude legermakker genaamd "J. N." generaal was bij het FLEC of het FLEC-FAC. Bovendien kan dit ook niet blijken uit de beschikbare informatie.

Verder is het CGVS ook niet overtuigd van uw beweerde professionele activiteiten voor de organisatie FLEC via uw bedrijf Soquitec. U verklaarde dat u via uw bedrijf Soquitec Tecnologia en uw samenwerking met J. N. verschillende druk –en printmaterialen leverde aan het FLEC. Daarnaast deed u ook verschillende opdrachten voor uw vriend N. waarbij u goederen importeerde uit China, zoals kledij en voedsel (NPO1 p.17, NPO2 p.14-15).

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen omtrent uw beweerde professionele activiteiten niet overeenkomen met de informatie uit uw visumdossiers (zie administratief dossier). In de visumaanvraag die door u werd ingediend onder de naam J. D. O. S. staat dat u pastoor bent van beroep. Naast het visumdossier dat u in 2017 indiende onder een andere identiteit, diende u in 2017 ook een visumaanvraag in voor Portugal onder de naam K. S., met een paspoort N[...] (geldig van 26/12/2013 tot 26/12/2023). De persoonsgegevens van deze visumaanvraag komen voor het grootste deel overeen met uw verklaringen op de DVZ en het CGVS, namelijk dat u bent geboren op [...] april 1968 te Maquela do Zombo. Echter, bij beroep staat vermeld dat u accountant ('contabilista') bent. **Verder blijkt uit de informatie van dit visumdossier dat u werkzaam bent als accountant voor een bedrijf genaamd A. G.. Lda waar u werd aangeworven op 27/11/2014 ('data admissao'). Aan het visumdossier werden ook drie loonbrieven toegevoegd met data december 2016, januari 2017 en februari 2017. Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhouden op het CGVS echter gevraagd werd naar uw professionele activiteiten, vermeldde u echter nergens iets over uw werkzaamheden als accountant, noch over het bedrijf waar u zoals blijkt uit het visumdossier werkzaam bent, G. L..** U verklaarde enkel dat u na uw legerdienst bent beginnen werken als bewakingsagent bij SON Angola tot 2006, dat u daarna zaken bent beginnen doen, onder meer in tweedehandsmotoren en kledij, en dat u in 2013 uw eigen drukkerij begon Soquitec Techonologia(NPO1 p.11). U gevraagd of u daarnaast nog andere activiteiten of inkomensbronnen had, verklaarde u enkel dat u nog een winkel had genaamd Darling Limitada waar u brommers verkocht met een andere vennoot genaamd George (NPO1 p.16). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verduidelijkte u dat u uw zaken bij Darling Limitada in tweedehandsmotoren in 2014 moest stopzetten omdat het importeren van auto's en de motoren verboden werd (NPO2 p.6). U gevraagd of u naast uw activiteiten voor Darling Limitada en Soquitec nog andere ondernemingen had, verklaarde u "niet in die tijd, nee" (NPO2 p.9). **Afgaande op uw verklaringen zou u dus vanaf 2014 enkel nog voor uw bedrijf Soquitec gewerkt hebben, terwijl dit nergens zo blijkt uit uw visumdossiers. Daaruit blijkt immers dat u minstens van 2014 tot 2017 als boekhouder werkte bij A G. L.. Het is dan ook**

opmerkelijk dat u op geen enkel moment iets vermeldt over uw activiteiten en job als accountant bij G. L.. Voor uw zogenaamde eigen bedrijf Soquitec verklaart u zelfs dat u de boekhouding door een externe boekhouder liet doen die freelance voor u werkte. U verklaart weliswaar dat u een beetje boekhouding begrijpt, maar dit komt alleszins niet overeen met de informatie in het visumdossier waaruit blijkt dat u in de functie van boekhouder werkzaam was voor G. L..

Het feit dat uw verklaringen op het CGVS over uw professionele activiteiten dusdanig verschillen van de informatie in de visumdossiers, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede en ondergraaft uw bewering dat u via het bedrijf Soquitec werkopdrachten zou hebben gedaan voor de organisatie FLEC. Indien uw bedrijf Soquitec werkelijk sinds 2014 uw voornaamste professionele activiteit uitmaakte, is het niet aannemelijk dat er in de verschillende visumaanvragen nergens iets wordt vermeld over uw bedrijf Soquitec. Het CGVS trekt dan ook in twijfel dat u werkzaam was voor dit bedrijf, laat staan dat u via dit bedrijf allerlei opdrachten zou hebben uitgevoerd voor het FLEC. Uit het paspoort dat door u werd neergelegd in het kader van de beroepsprocedure, blijkt tevens dat u in 2018 een visum C (kort verblijf) werd uitgereikt voor België. U gevraagd naar de reden dat u dit visum had aangevraagd, verklaarde u dat u een viering en seminarie van de kerk kwam filmen en dat dit in het kader was van een professionele werkopdracht van uw bedrijf Soquitec (NPO2 p.20, NPO3 p.8). U de vraag gesteld wat u allemaal moest doen en welke documenten u allemaal moest geven om het Belgisch visum aan te vragen, verklaarde u dat u uw paspoort, een uittreksel van uw bankrekening en een verklaring van SON Angola moest geven. U de vraag gesteld of u ook iets moest geven over uw bedrijf Soquitec, antwoordde u resoluut "nee" (NPO3 p.8). Het is opnieuw verwonderlijk dat u voor een visumaanvraag voor een werkopdracht specifiek voor uw bedrijf Soquitec, niets moest indienen dat naar dit bedrijf verwees, maar dat u anderzijds wel een verklaring gaf van uw ex-werkgever SON Angola. Om een visum aan te vragen voor een zakenreis dient u volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier immers een document neer te leggen dat uw reisdoel aantoonst. Aangezien het doel van uw reis naar België in 2018 een werkopdracht was van uw bedrijf Soquitec, is het dan ook niet geloofwaardig dat u hier geen document van zou hebben moeten voorleggen. U verklaarde hierop dat u om een visum te kunnen krijgen pro forma facturen moet kunnen voorleggen, maar dat u dit niet kon doen omdat u zelf niet aan import en export doet (NPO3 p.8).

Met deze verklaring ondermijnt u de geloofwaardigheid van uw eigen asielrelaas. Immers, zo verklaarde u dat u naast print -en drukopdrachten voor het FLEC ook verschillende malen goederen importeerde vanuit China, zoals kledij en voedsel (NPO1 p.17, NPO2 p.14-15). **Uw verklaringen over uw bedrijf Soquitec staan haaks op uw bewering dat u voor het FLEC allerlei goederen importeerde. U verklaarde immers dat uw bedrijf Soquitec geen licentie had voor de import en export van goederen. Het CGVS ziet dan ook niet in om welke reden de organisatie FLEC, via uw vriend N., de hulp van u en uw bedrijf Soquitec zou nodig hebben om kledij en voedsel te importeren. Volgens uw eigen verklaringen had u immers niet eens een licentie voor import en export (NPO3 p.9).**

Het CGVS merkt eveneens op dat uw verklaringen over uw beweerdelijke activiteiten voor de organisatie FLEC, überhaupt niet overtuigend zijn en bovendien vaag. Immers, wanneer u door de protection officer werd gevraagd om concrete voorbeelden te geven van opdrachten die u voor FLEC hebt gedaan, kaatste u eerst de vraag terug. Vervolgens antwoordde u vaagweg "vele dingen" (NPO2 p.15). U vervolgens gevraagd om heel concrete voorbeelden te geven en precies toe te lichten over wanneer, waar, wat precies, antwoordde u dat u zich geen specifieke data kan herinneren en beperkte u zich tot het vermelden dat u twee keer per jaar een import deed, zonder enige verdere details te geven. Na doorvragen door de protection officer verklaarde u uiteindelijk dat u enkel kledij en soms voedsel importeerde. Gevraagd of u nog iets anders deed voor het FLEC, kaatste u opnieuw de vraag terug. U de vraag nogmaals herhaald, verklaarde u uiteindelijk dat u ook alles deed dat te maken had met flyers en print-activiteiten door uw eigen bedrijf in Luanda. Vreemd genoeg vermeldt u hier niet uw bedrijf in Cabinda, hetgeen niet doorleefd overkomt indien u werkelijk een drukkerij-filiaal had in Cabinda. U gevraagd om concrete voorbeelden te geven van printopdrachten die u deed voor het FLEC, kaastst u opnieuw de vraag terug. U de vraag nogmaals herhaald, verklaarde u uiteindelijk in nogal algemene bewoordingen dat u altijd de publiciteit maakt "pro FLEC", zoals flyers, t-shirts en banners. **Ondanks herhaaldelijke en specifieke vragen van de protection officer, slaagt u er niet in om een concreet en specifiek voorbeeld te geven van een printopdracht voor het FLEC (NPO2 p.15-16).** U gevraagd hoeveel u verdiende met de opdrachten voor FLEC, verklaarde u nogal weinig transparant dat u 10% verdiende aan de verkoop. U gevraagd om een idee te geven wat voor een bedrag u gemiddeld daar dan aan verdiende, antwoordt u ontwijkend met een vaag voorbeeld "(...)bv als er gereedschappen moest worden aangekocht worden van 200.000 dollar, had ik 10% erop, maar apart waren er ook nog onkosten, zoals hotelkosten, voeding, de reis die ook nog apart voor mij werden betaald." (NPO2 p.24). **Hiermee**

geeft u nog steeds geen antwoord op de vraag hoeveel u nu in werkelijkheid concreet verdiende aan uw opdrachten voor het FLEC. Indien u werkelijk geprinte en bedrukte materialen zoals flyers, pamfletten en T-shirts zou leveren aan het FLEC, kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat u hier concrete bedragen op kan plakken. Het feit dat u ook hieromtrent vaag blijft tast de geloofwaardigheid van uw beweerde samenwerking met het FLEC verder aan.

Wat betreft de door u neergelegde bedrijfsvergunningen van Soquitec, dient te worden vastgesteld dat deze documenten niet aantonen dat u effectief activiteiten had voor de organisatie FLEC. Deze documenten kunnen hoogstens aantonen dat er een bedrijf bestaat in Angola met de naam "Soquitec – Tecnologias" en een indicatie geven over de soort commerciële activiteit waar het bedrijf mee bezig is via de "CAE" – code. Verder bevat de handelslicentie informatie over het adres van het bedrijf en haar oprichting en eigenaars. Het dient vooreerst te worden opgemerkt dat de door u neergelegde handelslicenties louter kopieën zijn. Aan kopieën van documenten kan ten eerste geen enkele bewijswaarde worden toekend, gelet op de manipuleerbaarheid en het feit dat deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip-en-plakwerk. Bovendien legt u over de herkomst van deze documenten incoherente verklaringen af. Zo verklaarde u in uw verzoekschrift voor de RvV dat de documenten de links achter de QR code betreffen waarmee u doet uitschijnen dat de neergelegde documenten een weergave zijn van een digitale opzoeking in het handelsregister op basis van de QR code of op basis van een persoonlijke toegangscode voor uw bedrijf. Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dit echter allerm minst het geval, daar verklaart u dan weer dat al deze documenten u rechtstreeks werden opgestuurd vanuit Angola via e-mail (NPO3 p.4, 5, 12).

Wat betreft de door u neergelegde kopieën, zijn er allerlei indicaties dat minstens een deel van de documenten werden gemanipuleerd en dat ze geen kopieën zijn van een authentiek document. Ten eerste dient te worden vastgesteld dat geen van QR codes die aanwezig zijn op de documenten (n°10 en n°11) werkt. Het CGVS heeft een poging gedaan de QR codes op de documenten te scannen en kwam hierbij tot de vaststelling dat de **QR codes niet herkend worden en niet werken** (NPO3 p.12). Bijgevolg is het niet mogelijk om een elektronische verificatie te doen van de documenten. Ten tweede dient te worden opgemerkt dat, hoewel u twee uittreksels uit het handelsregister neerlegt respectievelijk voor uw filiaal in Luanda (document n°10) en uw filiaal in Cabinda (document n°11), er **merkbare verschillen zijn in de opmaak en inhoud van beide documenten**. Zo is de wetgeving waarnaar wordt verwezen in de eerste alinea verschillend. **Daarnaast is ook het adres van de hoofdzetel vermeld bij "S. e.:" verschillend.** Bij het adres van de hoofdzetel in de licentie van het Cabinda filiaal, staat overigens geen stad ('município') en provincie ('provincia') vermeld. De documenten "Certidão permanente" van beide filialen (document n°10C en 11B) bevatten verschillende taalfouten, zoals "material electronicos" i.p.v. "materiais electronicos", "casal com" i.p.v. "casado com". Ook is de opmaak van de naam van de "Gerência" verschillend, zo werd uw naam in drukletters geschreven voor het filiaal in Luanda, terwijl de naam van V. J. niet in drukletter staat voor het filiaal in Cabinda. Wat betreft de **CAE-classificatie** vermeld op de documenten "Comprovativo de Início de Actividade" (documenten n°10D en 11B) dient te worden opgemerkt dat de classificatie "47112 – Impressora Gráfica, Compra e venda de material electrónicos, Artes Informático, ect." niet overeenkomt met de CAE – classificatie vermeld op de handelslicenties, waar de classificatie staat "CAE 93040 – Outras Actividades de Serviços N.E.". Bijkomend dient hier te worden opgemerkt dat de CAE-titel "Impressora Gráfica, Compra e venda de material electrónicos, Artes Informático, ect" überhaupt niet voorkomt in de beschikbare informatie. Daarentegen blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de CAE code 47112 overeenkomt met de titel "Comércio a retalho em outros estabelecimentos não especializados, com predominância de produtos alimentares, bebidas ou tabaco" (zie landeninformatie – voorbeeld Alvará Comercial). Tot slot dient te worden opgemerkt dat op de documenten "de Registo de Contribuinte" (documenten n°10B en 11C) de **fiscale categorie 04.01** wordt vermeld, terwijl bij de consultatie door het CGVS van het NIF-nummer op de Angolese overheidswebsite minfin.gov.ao, de fiscale categorie **04.20** staat opgetekend (zie landeninformatie – Consultar NIF).

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat de door u neergelegde kopieën niet kunnen aanvaard worden als een bewijs dat u een drukkerij bezat onder de naam Soquitec Tecnologias in Luanda of Cabinda. Evenmin kunnen deze documenten aantonen dat u via een drukkerij bedrijf genaamd Soquitec Tecnologias zou hebben samengewerkt met het FLEC.

Wat betreft uw beweerde samenwerking met het FLEC en de daaruit voortvloeiende opdracht voor een manifestatie van het MIC, dient bijkomend te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u zich vanuit puur zakelijk oogpunt zou inlaten met een organisatie die door de overheid als vijand en als terroristische organisatie wordt bestempeld. Door u met een organisatie als het FLEC in te

laten, louter uit winstoverwegingen, zet u immers niet alleen uw eigen bedrijf op het spel, maar ook nog eens de persoonlijke veiligheid van uzelf en uw werknemers, niet in het minst uw dochter. **Het CGVS ziet niet in om welke reden een ernstige zakenman zich zou inlaten met een organisatie die door de overheid als verboden wordt bestempeld en uit uw verklaringen blijkt bovendien amper enige reflectie over de risico's die een samenwerking met het FLEC met zich zouden meebrengen.** Zo was uw eerste verklaring over de onderhandelingen met J. N. "na het onderhandelen, bleek er voor mij geen risico in te zitten en spraken we af dat ik dat dus zou doen" (NPO1 p.17). U hebt ook op geen enkel moment uw plannen om met FLEC samen te werken besproken met uw vennoot A. S., dit terwijl hij medeoprichter was en bovendien verantwoordelijk voor alle technische aspecten in uw bedrijf, wat dus zou betekenen dat hij alle ontwerpen voor de opdrachten voor FLEC ook onder ogen zou krijgen (NPO1 p.13,23). Uw verklaring over S. dat "als hij een flyer moest maken, dan maakte hij dat en hij stelde zich daar geen vragen bij" komt allerm minst doorleefd over (NPO1 p.23). Wanneer u door de protection officer wordt gevraagd of u zich bewust was van bepaalde risico's om opdrachten te doen voor het FLEC, verklaarde u "ik wist wel dat er een beetje risico aanhing, maar ik deed deze opdrachten ook heel discreet, dus A. maakte het digitaal ontwerp, en ik ging dan 's nachts, als de andere werknemers naar huis waren, deed ik de printing (...)" (NPO1 p.23). **Het feit dat u verklaart dat u wist dat er een beetje risico aanhing, komt allerm minst geloofwaardig over en getuigt niet van een doorleefde reflectie.** U verklaarde immers dat de Angolese overheid zelfs FLEC aanhangers laat vermoorden in andere landen. Dat u dan ook dacht dat er 'een beetje' risico aanhing, staat absoluut niet in proportie. **Uw verklaring dat u deze opdrachten "heel discreet" deed, moet bovendien genuanceerd worden** want ze is inconsistent met uw andere verklaringen namelijk dat S. A. ook al uw opdrachten kon zien (NPO1 p.23), dat u de printopdrachten in allemaal in uw filiaal in Luanda deed (NPO2 p.16) en de printmaterialen gewoon op dezelfde plaats in uw bedrijf bewaarde, waar iedereen toegang toe had (NPO2, p.8-9), dat u de ontwerpen van flyers in uw gsm bewaarde om aan eventuele klanten te laten zien (NPO1 p.18), en dat het FLEC het geld voor de aankopen rechtstreeks op uw bankrekeningnummer stortte (NPO2 p.14). Het CGVS vindt het verder ook niet overtuigend dat u bereid was om een dermate risico te nemen voor uw bedrijf, voor slechts een aandeel van 10% op de verkoop. U verklaarde immers dat u voor de opdrachten van het FLEC, 10% verdiende op de verkoop, hetgeen geen al te groot rendement is, al helemaal niet gegeven het gigantische risico dat u nam om in het geheim materialen te importeren en drukmaterialen af te leveren aan een organisatie die actief vervolgd wordt door de Angolese overheid (NPO2 p.24).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt werkelijk een samenwerking aangegaan te zijn met het FLEC, via een man J. N. die volgens u generaal is van het FLEC-FAC. Verder heeft u onvoldoende aangetoond dat u werkelijk de eigenaar was van een drukkerijbedrijf Soquitec Tecnologias dat u zou gebruikt hebben als vehikel om met het FLEC samen te werken en voor hen materialen te bedrukken en te importeren.

Aangezien het CGVS geen geloof hecht aan uw beweerde samenwerking met het FLEC, heeft u bijgevolg ook niet aannemelijk gemaakt dat u via N. in contact werd gebracht met C.V. van het MIC voor wie u een publiciteitsopdracht zou moeten doen tijdens een manifestatie in Cabinda op 1 februari 2019.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat het feit dat uw dochter geen weet had van uw samenwerking met het FLEC, en ook niet op de hoogte was van uw zogenaamde filiaal in Cabinda, verder de ongeloofwaardigheid van uw relaas onderlijnt. Immers, verklaarde u dat uw dochter van bij den beginne werkzaam was als receptioniste bij de drukkerij waar ze de klanten ontving (NPO1 p.17). Verder verklaarde u op de vraag waarom uw dochter wou meegaan voor de opdracht voor het MIC in Cabinda: "(...) mijn dochter is eigenlijk altijd bij mij, bij veel wat ik doe (...)" (NPO1 p.25). Uw dochter verklaarde echter dat ze pas later zou te weten gekomen zijn dat u samenwerkte met het FLEC en een drukkerij had in Cabinda, maar dat ze dit niet wist toen ze voor u werkte. Ook verder kon ze niets vertellen over uw zogenaamde filiaal in Cabinda, zoals waar het filiaal was gelegen, hoeveel mensen er werkten en wie dat waren (notities van het persoonlijk onderhoud P. dd. 10/08/2021, p. 10,15). Ook weet ze opvallend weinig over uw 'goede vriend' N.. Ze kent niet eens zijn voornaam (NPO P. p. 7). **Dat uw dochter, die van bij het begin in uw drukkerij als receptioniste werkte, en die bijna altijd bij u is en u vergezelt in veel van wat u doet, geen enkel idee had van uw samenwerking met het FLEC, terwijl u deze printopdrachten nochtans in uw bedrijf in Luanda deed, is allerm minst geloofwaardig.**

De ongeloofwaardigheid van uw beweerde contacten met C.V. van het MIC en uw beweerde aanwezigheid op een manifestatie van het MIC op 1 februari 2019, blijkt eveneens uit het feit dat uw dochter niet eens op de hoogte is van de arrestaties van verschillende MIC activisten nog vóór de eigenlijke manifestatie plaatsvond op 1 februari 2019. Uit de beschikbare informatie blijkt immers

dat er reeds 28 activisten werden gearresteerd in de dagen naar aanloop van de geplande manifestatie. Zo werden er 8 activisten van het MIC in hun huis gearresteerd in Cabinda, terwijl ze pamfletten aan het voorbereiden waren voor de manifestatie van 1 februari 2019. De volgende dag, op 29 januari 2019, werden nog eens 20 familieleden en mede-activisten gearresteerd terwijl ze protesteerden voor de vrijlating van de eerder gearresteerde MIC-activisten. Ook op 1 februari zelf kwamen protestanten op straat om het Verdrag van Simulanbuco te vieren en de onafhankelijkheid van Cabinda te eisen. Ze riepen hierbij ook opnieuw op om de reeds gearresteerde activisten vrij te laten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – “Urgent Action”). **Dat u en uw dochter enerzijds beweren hoogstpersoonlijk te zijn ontvangen geweest door C.V. zelf op 31 januari 2019 en dat jullie zogenaamd persoonlijk aanwezig waren op de manifestatie van 1 februari 2019, maar dat uw dochter anderzijds niet eens op de hoogte blijkt van deze voorafgaande arrestaties (NPO P. dd. 05/04/2023 (hierna NPO2 P.) p. 14-15), ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van jullie relaas.**

Ook uw eigen verklaringen getuigen van weinig doorleefdheid en weinig connectie met de situatie van de MIC activisten in Cabinda. Uw verklaringen hieromtrent zijn bovendien niet in overeenstemming met de beschikbare informatie. U verklaarde namelijk dat het MIC in het verleden reeds verschillende optochten had gehouden en dat hier nooit problemen mee waren geweest, dat u zelfs in Cabinda was toen het MIC hun eerste mars had georganiseerd op 1 februari 2016 en dat er ook toen geen problemen waren (NPO1 p.25). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het MIC pas werd opgericht op 4 november 2017 (zie landeninformatie – COI Focus Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen). Uw bewering dat u aanwezig was in Cabinda in 2016 toen het MIC haar eerste manifestatie hield, is dus een anachronisme die de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen verder onderstreept.

Los van het feit dat uw beweerde samenwerking met het FLEC en het MIC reeds ongeloofwaardig werd bevonden, acht het CGVS het überhaupt niet geloofwaardig dat uw dochter aanwezig was op de manifestatie van het MIC op 1 februari 2019. Uw dochter slaagde er immers niet in een bevredigende verklaring te geven voor haar zogenaamde aanwezigheid op die manifestatie. Ze had immers niets te maken met de organisaties FLEC, noch MIC, noch met uw beweerde zaakjes met het FLEC (NPO2 p.22). Uw dochter verklaarde dat zij zich maar al te goed bewust was van de onveilige situaties die in Angola veelal gepaard gaan met manifestaties en de hoge mate van politiegeweld en vandalisme. Ze verklaarde dat manifestaties altijd slecht aflopen en dat ze toen ze in Luanda woonde manifestaties net om die reden zo veel mogelijk uit de weg ging en steeds probeerde binnen te blijven wanneer er manifestaties aan de gang waren (NPO2 P. p.10-11). Indien zij werkelijk met u meereisde naar Cabinda voor vakantie en om toeristische redenen (NPO2 P., p.12), is het dan ook absoluut niet aannemelijk dat ze vrijwillig naar een manifestatie van het MIC zou gaan, nog minder dat u dit zelf zonder verpinken zou toestaan. **Uit het gedrag van jullie beiden blijken niet de minste risico-overwegingen hetgeen gegeven de context in Cabinda en de houding van de Angolese overheid ten aanzien van Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen absoluut niet doorleefd overkomt en de geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag verder aantast.**

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat noch u noch uw dochter aannemelijk hebben gemaakt dat jullie aanwezig waren op een manifestatie van het MIC in Cabinda op 1 februari 2019.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw samenwerking met het FLEC en uw aanwezigheid op de manifestatie van het MIC, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de hieruit volgende problemen, met name uw arrestatie en opsluiting in Cabinda.

Hieruit volgt dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen van uw dochter P. met name haar arrestatie en gevangenschap die zouden zijn voortgevloeid uit uw beweerde publiciteitsopdracht tijdens de manifestatie van het MIC.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u neergelegde lidkaart van het FLEC dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten slechts een bewijswaarde hebben voor zover ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien zijn dergelijke documenten eenvoudig te fabriceren en na te maken.

Wat betreft de kopie van een aanhoudingsbevel gedateerd 20 mei 2019, dient te worden gewezen op het feit dat aan kopieën van documenten geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid en het feit dat deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knip-en-plakwerk. Om enige bewijskracht aan een document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien klopt de naam in de ondertekening van het document niet met de informatie in de tekst van het document zelf. Zo staat in het document letterlijk "Eu, P. A., Invenstigator Criminal, que o subscrevi" (vrij vertaald: "Ik, ondergetekende, P. A., rechercheur"), terwijl de naam in de handtekening een zekere procureur, Dr. J. d. S. M. is.

Het door u neergelegde artikel "Informação Adicional" en de vertaling van een artikel naar het Frans hebben betrekking op een artikel van Amnesty International, hier ook toegevoegd aan het administratief dossier. Het artikel betreft de willekeurige arrestaties in aanloop van en tijdens een manifestatie van de organisatie MIC in Cabinda in januari en februari 2019. Het artikel vermeldt de namen van verschillende personen/manifestanten die werden opgepakt en die in arbitraire detentie verblijven. Het artikel heeft echter geen betrekking op u persoonlijk, noch op uw dochter P. en toont uw persoonlijk problemen niet aan. Aldus kan dit document bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. U deelde via uw advocaat schriftelijk uw opmerkingen mee in het Frans op 26 augustus 2021, op 3 december 2021 en op 21 april 2023.

Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen dient moet opgemerkt worden dat deze louter spellingsfouten corrigeren, verklaringen trachten te duiden of nuanceren, en extra (weinig relevante) informatie toevoegen.

Verder trachtte u bij enkele vragen de lacunes in uw verklaringen post-factum op te vullen, zoals uw toevoeging van de Cabindese steden Belize en Kaçongo, en uw verklaring dat Júnior Sousa de chef is van FLEC. Geen van uw opmerkingen zijn echter van die aard dat ze iets kunnen veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven. Bijgevolg hebben ze geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekers voeren in een enige middel de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna 'EVRM'); een manifeste appreciatiefout en de miskenning van het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoekers stellen vooreerst dat zij Angola verlaten hebben omdat zij problemen hebben omwille van de politieke activiteiten van verzoeker. Hij heeft banden met de organisatie "Frente para a Libertação do Estado de Cabinda" (hierna 'FLEC'), wat een organisatie voor de onafhankelijkheid van de regio Cabinda is. Dit een oppositiebeweging en wegens hun banden met deze oppositiepartij werden verzoekers gearresteerd en twee maanden vastgehouden. Zij stellen dat verzoeker *prima facie* een nood aan internationale bescherming heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van zijn politieke overtuiging. Verzoekers citeren artikel 48/3, § 4, e) en 48/3 § 5 van de Vreemdelingenwet en stellen dat het bijgevolg relevant is om rekening te houden met de nauwe banden van verzoeker met FLEC-FLAC bij de beoordeling van hun vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Angola. Zij betogen dat zij in ieder geval het doelwit zijn van de regering. De daden moeten als vervolgingsdadens worden beoordeeld overeenkomstig artikel 48/3 § 2, lid 2 van de Vreemdelingenwet en verzoekers stellen dat aangezien zij de Angolese autoriteiten vrezen zij niet op de bescherming van deze autoriteiten kan rekenen.

Verzoekers gaan vervolgens in op de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zij citeren de subsidiaire beschermingsgronden in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en menen dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers betogen vervolgens met betrekking tot de geloofwaardigheid van hun relaas dat ook al bestaat nog enige twijfel over sommige details van het relaas, de geloofwaardigheid van hun problemen toch moet worden geanalyseerd en herinneren er aan dat de Raad meermaals oordeelde dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijke verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas. Zij wijzen erop dat *in casu* de Angolese nationaliteit van verzoekster niet betwist wordt en evenmin haar identiteit, noch dat Cabinda haar regio van herkomst is.

Zij menen dat gelet op de objectieve gegevens over de situatie van FLEC leden in Angola, verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert zonder dat zij aanspraak kan maken op daadwerkelijke en niet-tijdelijke bescherming van haar autoriteiten. Zij menen dat de motieven van de bestreden beslissingen niet draagkrachtig genoeg zijn, dat zij een oprechte inspanning hebben geleverd om de aanvraag aannemelijk te maken en dat hen het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

Ter inleiding wijzen verzoekers erop dat zij in hun op 29 maart 2022 ingediende verzoekschrift al gereageerd hebben op de grieven die de verwerende partij in de bestreden beslissingen heeft aangevoerd op de pagina's 4 tot en met 9 en dat zij voor de volledige weergave van hun argumenten verwijzen naar het reeds genoemde verzoekschrift. Zij stellen dat deze fundamentele grieven ongewijzigd blijven en de basis vormen van hun beroep tegen de negatieve beslissingen van het CGVS en verzoeken dat er volledig rekening mee wordt gehouden in de huidige procedure.

Met betrekking tot de door verzoekers neergelegde documenten betogen verzoekers vooreerst dat rekening moet worden gehouden met de algemene moeilijkheid voor asielzoekers om authentieke documenten te verkrijgen die de realiteit van hun angsten bewijzen en citeren ter staving van hun stelling uit UNHCR, *"Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees"*, §§ 196-197.

Zij benadrukken dat verzoeker enorme moeilijkheden ondervond om deze documenten te verkrijgen en het is van essentieel belang om rekening te houden met de bijzondere omstandigheden waarin hij zich bevond, met name de beperkingen in verband met de vlucht, de politieke instabiliteit en de preciaire omstandigheden in zijn land van herkomst. Zij stellen dat het begrijpelijk is dat verzoeker deze taak moest toevertrouwen aan iemand die hij vertrouwde gezien de risico's die hij er liep en zij herinneren eraan dat verzoekers twee maanden werden vastgehouden in Angola. Wat betreft het gegeven dat verzoeker twee paspoorten heeft merken verzoekers op dat verzoeker een zakenman was die vaak reisde. Zij betogen vervolgens: *"In veel landen, waaronder Angola, is het gebruikelijk dat mensen met een vergelijkbaar profiel twee paspoorten hebben voor zakelijke en administratieve doeleinden. Deze praktijk moet niet worden geïnterpreteerd als een automatisch bewijs van fraude of inconsistentie, maar eerder als een veel voorkomende realiteit in de context van het land van herkomst van de verzoekers."*

Verzoekers wijzen er vervolgens op dat de commissaris-generaal, ondanks de talrijke documenten die zij tijdens de zitting van 9 juni 2022 konden overleggen, twijfelt aan de echtheid en authenticiteit van deze documenten. Zij benadrukken dat in de context van een asielverzoeker anomalieën in documenten niet voldoende zijn om het verhaal van de asielverzoeker automatisch in diskrediet te brengen. Zij menen dat er situaties zijn waarin asielzoekers kunnen gedwongen worden om documenten met anomalieën over te leggen vanwege de moeilijke omstandigheden waarmee ze te maken hebben gehad. Zij herhalen dat volgens het UNHCR asielzoekers het moeilijk kunnen vinden om materieel bewijs van hun relaas te leveren vanwege de vaak clandestiene en gewelddadige aard van hun vlucht en dat absolute authenticiteit van documenten eisen daarom in dergelijke situaties ongepast kunnen zijn. Zij wijzen erop dat het EHRM in verschillende zaken heeft geoordeeld dat de bevoegde autoriteiten rekening moeten houden met de specifieke omstandigheden waarmee asielzoekers te maken hebben, waaronder de moeilijkheden om authentieke documenten te verkrijgen. Het relaas moet daarom in zijn geheel worden bekeken, zo betogen zij rekening houdend met aanvullend bewijsmateriaal zoals consistente verklaringen, getuigenissen van derden en ander indirect bewijsmateriaal dat de geloofwaardigheid van de beweringen kan ondersteunen, zelfs als de documenten gebrekkig zijn. Een contextgevoelige en evenwichtige benadering is vereist bij de beoordeling van de geloofwaardigheid en zij stellen dat na een grondige analyse van de samenhangende verklaringen van verzoekers en rekening houdend met de ingediende relevante documenten het duidelijk is dat de verklaringen van verzoekers consistent zijn en geen tegenstrijdigheden bevatten. Zij besluiten dit onderdeel van hun betoog als volgt: *"Deze bevindingen versterken de geloofwaardigheid van hun beweringen en versterken het argument dat de heer S. legitieme banden heeft met FLEC-FLAC, waardoor zij een gegronde vrees hebben voor vervolging of ernstige schade in geval van terugkeer naar hun land van herkomst. Rekening houdend met al het door de verzoekers verstrekte bewijsmateriaal is het bijgevolg gerechtvaardigd te concluderen dat hun vrees met betrekking tot de banden tussen de heer S. en FLEC-FLAC in casu reëel en bewezen is. Met deze elementen moet ten volle rekening worden gehouden bij de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming."*

Vervolgens gaan verzoekers in op de psychologische kwetsbaarheid van verzoekster. Zij benadrukken dat verzoekster duidelijk psychologisch kwetsbaar is en dat dit blijkt uit de verklaringen van haar psychotherapeut, dr. P.C. gedateerd op 5 augustus 2021 en 4 april 2023. Zij halen de inhoud van deze attesten aan en stellen dat de commissaris-generaal onvoldoende aandacht heeft besteed aan de psychologische kwetsbaarheid van verzoekster. Zij menen dat, hoewel ze aan het begin van het onderhoud aangaf zich enigszins angstig te voelen, het duidelijk is dat dit slechts een deel van de psychologische problemen is waarmee ze kampt. Zij stellen dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de ernstige nawerking van het trauma dat mevrouw S. heeft ervaren en in het bijzonder de episodes van dissociatie en angstaanvallen waarvoor opname in een ziekenhuis en psychiatrische behandeling nodig waren en bovendien heeft de commissaris-generaal niet gevraagd of er bijzondere maatregelen konden genomen worden om de situatie van verzoekster tijdens het verhoor te vergemakkelijken, zo betogen verzoekers.

Zij benadrukken verder het belang van het feit dat verzoekster nog steeds psychologische behandeling krijgt en dat wijzen erop dat de verstrekte certificaten niet alleen de realiteit van haar aanhoudende psychologische problemen, maar ook de voortdurende behoefte aan professioneel toezicht en ondersteuning bevestigen. Zij verwijzen voorts naar wetenschappelijk onderzoek dat heeft aangetoond dat *“les troubles psychiques peuvent donc avoir une répercussion considérable dans le cadre de l'évaluation d'une demande d'asile centrée sur la crédibilité, la cohérence et la précision des déclarations de la demandeuse”* (A. Vanoeteren et L. Gehrels, ULYSSE, « La prise en considération de la santé mentale dans la procédure d'asile », R.D.E, 2009, n°155, p. 492 à 543)» en naar rechtspraak van de Raad waarin werd gesteld dat het noodzakelijk is om psychologisch bewijs in aanmerking te nemen bij de beoordeling van een asielaanvraag en ook werd overwogen dat een nieuw gehoor nodig kan zijn in gevallen waarin tijdens een eerste gehoor onvoldoende rekening is gehouden met de psychologische situatie van een verzoeker. Zij besluiten dit onderdeel door te stellen dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met de psychische kwetsbaarheid van verzoekster, dat de verklaringen van haar psychotherapeut en de symptomen die in de medische attesten zijn vastgelegd de ernst van haar psychologische situatie aantonen en dat hiermee ten volle rekening wordt gehouden bij de beoordeling van haar asielaanvraag, zodat een eerlijke procedure wordt gewaarborgd waarin haar psychologische kwetsbaarheid wordt gerespecteerd.

Verzoekers besluiten hun verzoekschrift met theoretische beschouwingen over het voordeel van de twijfel. Zij vragen in hoofdorde hen te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hen de subsidiaire bescherming toe te kennen en uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Verzoekers voegen de bestreden beslissingen en de BJB-aanstellingen toe aan hun verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om hun verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die de verzoeken kunnen staven.

Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de verzoeken wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

4.2. De verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op verzoekers' vrees voor vervolging door de Angolese autoriteiten omwille van hun samenwerking met de FLEC-FAC en de MIC via het bedrijf Soquitec, waarvan verzoeker verklaart dat hij er de mede-eigenaar van is en dat verzoekster, zijn dochter er werkte. Volgens hun verklaringen kwam verzoeker in contact met de FLEC-FAC via J.N. die hij had leren kennen tijdens zijn legerdienst. Verzoeker verklaart dat hij sinds 2014 regelmatig leveringen deed aan het FLEC en vergaderingen had met J.N. in Congo Brazzaville. Volgens zijn verklaringen opende hij een filiaal van het bedrijf Soquitec in Cabinda stad in 2017 en werd hij in januari 2019 gevraagd om pamfletten te drukken voor een manifestatie van het MIC op 1 februari 2019 in Cabinda stad en om te manifestatie te filmen en foto's te maken. Verzoeker reisde volgens zijn verklaringen met verzoekster op 31 januari 2019 naar Cabinda en werd er ontvangen door C.V., de toenmalige secretaris-generaal van het MIC, om verdere regelingen te treffen. Op 1 februari 2019 werden verzoekers elk afzonderlijk hardhandig gearresteerd en overgebracht naar het politiekantoor. Volgens verzoekers verklaringen werd hij ondervraagd over zijn aanwezigheid op de manifestatie van MIC en de reden van zijn aanwezigheid in Cabinda en werd hij beschuldigd van rebellie en wapenbezit. Na drie dagen werd hij naar de gevangenis van Yabi gebracht waar hij volgens zijn verklaringen regelmatig ondervraagd en gemarteld werd en kwam

hij na twee maanden vrij dankzij de tussenkomst van J.N. en F.Z., een vriend uit Luanda en mits het ondertekenen van documenten waarbij hij een stuk grond overdroeg aan de politiecommandant (notities PO I verzoeker, p. 20). Volgens haar verklaringen werd verzoekster na haar arrestatie naar het centraal politiekantoor van Cabinda gebracht en 1 of 2 dagen opgesloten zonder informatie. Daarna werd zij naar bewijzen gevraagd dat zij op het protest aanwezig was omwille van haar werk, legde haar identiteitskaart en badge voor en vertelde haar de waarheid maar werd niet geloofd en agressief behandeld door de politieagente. Daarna werd zij volgens haar verklaringen overgebracht naar de vrouwengevangenis van Yabi en werd er twee tot drie keer per week ondervraagd en gefolterd. Na ongeveer twee maanden werd zij uit haar cel gehaald en naar een huis gebracht waar zij werd herenigd met haar vader. Verzoekers verklaren dat zij daarop naar Congo Brazzaville werden gebracht door O., dat verzoekster eerst enkele dagen in het ziekenhuis verbleef en daarna in een huis bij O. en dat verzoeker langere tijd in het ziekenhuis verbleef. Verzoekers vertrokken vervolgens met documenten die geregeld werden door O. vanuit Congo Brazzaville naar België op 30 april 2019 en deden hun verzoek om internationale bescherming op 10 mei 2019.

4.3. Verzoekers leggen een aantal documenten neer ter staving van hun verzoek om internationale bescherming, waaronder de bedrijfsvergunning van Soquitec, waarvan in het administratief dossier is aangeduid dat het origineel werd gezien door verwerende partij, alsook zijn militaire kaart en lidkaart van FLEC, waarvan het administratief dossier eveneens vermeldt dat de originelen werden gezien door verwerende partij (zie administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1, 2 en 3).

In het kader van de procedure voor de Raad die leidde tot de vernietiging van de beslissingen van de commissaris-generaal van 3 maart 2022 legden verzoekers een bijlage neer bij de bedrijfsvergunning van Soquitec waarvan verzoeker verklaart dat het een print is van de informatie in de QR-code. Op deze bijlage wordt verzoekers naam vermeld en Soquitec – Tecnologias (SU), LD.

Verder legde verzoeker ter terechtzitting van de Raad in het kader van de voormelde procedure kopieën neer van een paspoort geldig van 26 december 2013 tot 26 december 2023 op naam van verzoeker dat een Schengen visum bevat voor België, geldig van 22 oktober 2018 tot 20 november 2018, uitgereikt te Luanda op 17 oktober 2018. Dit paspoort werd ook aan het CGVS voorgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud van 5 april 2023 en ook werd een bundel neergelegd door verzoeker inzake de handelslicentie van Soquitec Luanda en Soquitec Cabinda samen met de aanvullende nota die door verzoekers advocaat bij de Raad in het kader van de voormelde procedure werd neergelegd (administratief dossier verzoeker, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 8, 9, 10 en 11). Deze documenten werden door de commissaris-generaal na het vernietigingsarrest van de Raad verder onderzocht en worden hierna verder besproken.

Verzoeker legt bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming ook een kopie neer van zijn militaire kaart van de FAA, van zijn lidkaart van het FLEC, en van zijn kieskaart, alle aangeduid als documenten waarvan het origineel werd gezien door de commissaris-generaal (administratief dossier verzoeker, documenten neergelegd door de asielzoeker, stukken 2, 3 en 6). De militaire kaart toont aan dat verzoeker in het Angolese leger heeft gediend en de kieskaart dat hij geregistreerd was als kiezer. Uit de bestreden beslissingen kan niet blijken dat de commissaris-generaal betwist dat verzoeker een verleden heeft bij het Angolese leger en dat hij als kiezer geregistreerd stond maar hieruit kan als dusdanig niets worden afgeleid met betrekking tot de geloofwaardigheid van de door verzoekers aangehaalde vervolgingsfeiten of de gegrondheid van hun vrees voor vervolging.

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de FLEC lidkaart gemotiveerd dat dergelijk document slechts een bewijswaarde heeft voor zover het ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen, wat volgens de commissaris-generaal in verzoekers geval niet het geval is en wordt ook opgemerkt dat dergelijke documenten eenvoudig te fabriceren en na te maken zijn. De Raad stelt vast dat niet wordt betwist door de commissaris-generaal dat het om een origineel document gaat en dat verder de inhoud en de formele kenmerken van het document in de bestreden beslissingen niet besproken worden. De loutere verwijzing naar het gegeven dat dergelijke documenten gemakkelijk kunnen worden nagemaakt kan niet volstaan om het originele document zonder meer elke bewijswaarde te ontfangen. Dit moet samen met verzoekers verklaringen over zijn lidmaatschap van deze organisatie worden beoordeeld.

Het aanhoudingsbevel van 20 mei 2019 dat vergezeld gaat van een voor eensluidend verklaarde vertaling in het Frans, vermeldt dat verzoeker wordt beschuldigd in een strafrechtelijke zaak *“pour les crimes de rébellion; association criminelle; résistance à l'outrage à l'état Angolais; et fugitif de prison à Cabinda”* en *“J'ai, P.A., Enquêteur Criminel, le souscrit”* alsook *“Le Procureur Dr. J.d.S.M., 1 signature”*. Het document is een kopie.

In de bestreden beslissing wordt na verder onderzoek gesteld dat de naam in de ondertekening van het document niet klopt met de informatie in de tekst van het document zelf. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing daarbij wordt verwezen naar een vrije vertaling uit het Portugees, en niet uit de voor

eensluitend verklaarde vertaling naar het Frans bijgebracht door verzoeker. Na lezing van deze vertaling blijkt dat het document zowel de naam van de onderzoeker in de zaak als de naam van de Procureur vermeldt. De Raad heeft er reeds op gewezen dat zo de bewijswaarde van kopieën van documenten beperkt is, aangezien de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan, hieraan niet zonder meer elke bewijswaarde kan worden ontkend en dat deze samen met verzoekers verklaringen moeten worden beoordeeld en in het licht van de beschikbare landeninformatie (artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet). Uit de voormelde vaststellingen kan niet als dusdanig worden afgeleid dat het document een vervalsing zou betreffen maar het document als dusdanig kan evenmin volstaan om te besluiten tot de geloofwaardigheid van verzoekers' verklaringen over de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten en de gegrondheid van hun vrees voor vervolging en moet dit samen met het geheel van verzoekers verklaringen beoordeeld worden.

Ook verzoekster legt bij de indiening van haar verzoek om internationale bescherming een aantal documenten neer ter staving van haar verzoek, met name een Angolese identiteitskaart en een rapport van 5 augustus 2021 van haar psychotherapeut P.C.. In het kader van de beroepsprocedure voor de Raad legde verzoekster ook een attest van deze psychotherapeut van 4 april 2023 en een medisch certificaat met betrekking tot haar littekens en de medicatie die zij neemt van 28 maart 2023 neer. Deze documenten tonen verzoeksters identiteit en nationaliteit aan, die *in casu* niet betwist worden door de commissaris-generaal en het feit dat zij met ernstige psychische problemen kampt. De verslagen van verzoeksters psychotherapeute vermelden dat verzoekster lijdt aan post traumatisch stresssyndroom. Het verslag van 5 augustus 2021 vermeldt dat verzoekster diverse symptomen vertoont, waaronder flash-backs, nachtmerries, vermijdingsgedrag, een intens gevoel van psychische ontreddeerdheid gekenmerkt door onder meer slapeloosheid en angstgevoelens. Het verslag van 4 april 2023 bevestigt de diagnose post traumatische stressstoornis en beschrijft de vier voornaamste types van stoornissen van verzoekster. In het verslag wordt ook vermeld dat de stoornissen langer dan een maand duren en een klinisch significant lijden met zich meebrengen en dat deze stoornissen niet toegeschreven kunnen worden aan fysiologische gevolgen van substanties of een medische aandoening. Tenslotte wordt ook gesteld dat de voorbije maanden worden gekenmerkt door psychiatrische opname en medicamenteuze behandeling na periodes van dissociatie. Een medisch attest van dr. F. S. beschrijft een aantal littekens van verzoekster alsook medische en psychische klachten en stelt dat deze littekens en klachten in verband staan met geweld ondergaan in het land van herkomst en dat het relaas coherent is met de vastgestelde littekens (administratief dossier verzoekster, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1, 4 en 5). De psychologische verslagen tonen aan dat verzoekster kampt met ernstige psychologische problemen en het medisch getuigschrift dat verzoekster littekens heeft. Dit wordt als dusdanig ook niet betwist door de commissaris-generaal. Deze documenten kunnen evenwel niet volstaan om in hoofde van verzoekster een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De Raad wijst erop dat een arts of psychotherapeut vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn of haar bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen. Met betrekking tot het medisch attest stelt de Raad ook vast dat dit niet aangeeft welke methodologie werd gevolgd om te komen tot het besluit dat de vastgestelde letsels en klachten in overeenstemming zijn met het relaas, noch dit relaas weergeeft, zodat niet kan worden nagegaan op basis van welke verklaringen van de patiënt (verzoekster) deze bevindingen werden neergeschreven.

Waar verzoeker een gebrek aan medewerking wordt verweten omdat hij geen correcte verklaringen heeft afgelegd en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot onder meer zijn identiteit en nationaliteit, stelt de Raad vast dat hij in het kader van de beroepsprocedure bij de Raad die heeft geleid tot de vernietiging van de beslissingen van 3 maart 2022 een origineel Angolees paspoort heeft voorgelegd. Hoewel hieruit door de commissaris-generaal negatieve indicaties worden afgeleid met betrekking tot de geloofwaardigheid van verzoekers relaas en zijn algemene geloofwaardigheid die hierna besproken wordt, kan uit de bestreden beslissing niet blijken dat de authenticiteit van dit paspoort wordt in twijfel getrokken en blijkt verder uit de motieven van de bestreden beslissing dat hiermee verzoekers identiteit wordt aangetoond. De Raad stelt bijgevolg vast dat de door verzoeker bij de DVZ en CGVS opgegeven identiteit, die overeenkomt met de identiteitsgegevens in het originele paspoort, niet langer betwist wordt en dat diens Angolese nationaliteit, ondanks het ontbreken van een officieel identiteitsdocument voor verzoeker tot de terechtzitting van de Raad van 9 juni 2022, nooit in twijfel werd getrokken.

Uit dit alles blijkt dat beide verzoekers een aantal documenten hebben neergelegd ter staving van hun verzoek om internationale bescherming en ook gedetailleerde verklaringen hebben afgelegd. Daarmee is

aan hun medewerkingsplicht zoals omschreven in de Kwalificatierichtlijn en artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet en zoals hoger uiteengezet, voldaan.

De Raad stelt dus vast dat verzoekers een inspanning hebben gedaan om hun verzoek om internationale bescherming met documenten te staven maar dat de door verzoekers neergelegde documenten als dusdanig niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekers voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

4.4. Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met de opmerkingen van partijen ter terechtzitting komt de Raad tot volgende vaststellingen.

De beschermingsverzoeken houden verband met de commerciële activiteiten die verzoeker volgens zijn verklaringen ondernam in opdracht van FLEC-FAC en de rol die verzoeker en verzoekster zouden gespeeld hebben tijdens een manifestatie van de organisatie MIC op 1 februari 2019. Verzoeker verklaart hierover tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat MIC staat voor Movimento Independista de Cabinda en dat dit een pacifistische organisatie is van activisten die ijveren voor de onafhankelijkheid van Cabinda en dat FLEC een verzetsbeweging is die de gewapende strijd aanbindt met de Angolese autoriteiten om de onafhankelijkheid van Cabinda af te dwingen. Verzoeker verklaart dat hij via een oude vriend in het leger, J.N. (toen Z.Z. genoemd), is begonnen met het importeren van goederen uit China voor FLEC in 2014 en dat J.N. hem in contact bracht met C.V. die verzoeker belde met de vraag of zijn bedrijf T-shirts en flyers kon maken met publiciteit van MIC die zouden gebruikt worden op een manifestatie op 1 januari 2019. Ook werd verzoeker gevraagd om de manifestatie te komen filmen en foto's te maken op deze dag (notities PO I verzoeker, p. 17-18).

Uit de landeninformatie bijgebracht door beide partijen blijkt dat Cabinda een Angolese 'exclave' is, een provincie die geografisch volledig afgescheiden is van Angola en begrensd door twee andere soevereine staten, met name Congo-Brazaville en de Democratische Republiek Congo. De 'exclave' wordt in 1885 een Protectoraat van Portugal, wat de door de Cabindese bevolking wordt gezien als een consolidatie van hun identiteit. Nadat in de jaren '50 verschillende etno-nationalistische bewegingen ontstaan, wordt in 1956 Cabinda *de facto* bij Angola gevoegd, maar de ontdekking van olie in Cabinda zorgt ervoor dat regionale en internationale machten controle over de regio willen verwerven. Het Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda (FLEC) ontstaat in 1963 en sinds de onafhankelijkheid van Angola in 1975 eisen afscheidingsbewegingen de onafhankelijkheid van Cabinda. Na het einde van de burgeroorlog in 2002 in Angola worden in totaal 30.000 soldaten gestationeerd in Cabinda door de Angolese overheid wat de slagkracht van het FLEC doet afnemen. Binnen het FLEC onstonden verschillende facties, waaronder het FLEC-Forças Armadas de Cabinda (FAC), de gewapende tak van het FLEC. In 2006 wordt een memorandum of understanding (MOU) gesloten tussen de Angolese overheid en het Forum Cabindês para o Diálogo (FDC), een samenwerking tussen het FLEC-R en FLEC-FAC en het maatschappelijk middenveld, dat onder meer een demobilisatieplan voor FLEC-strijders inhoudt en een regeringspost geeft aan enkele sleutelfiguren van het FLEC. Het MOU wordt niet aanvaard door de Cabindese bevolking en de meerderheid van het FDC en het FLEC, maar de Angolese overheid beschouwt de gewapende guerrillabeweging FLEC als formeel ontbonden sinds het MOU (COI Focus. *ANGOLA. Onafhankelijkheidsbewegingen in Cabinda*, 16 november 2020, p. 8-9). Het Movimento Independentista de Cabinda (MIC) werd op 4 november 2017 opgericht door Cabindese jongeren en streeft naar zelfbeschikking en onafhankelijkheid van Cabinda. Een interne machtsstrijd en onenigheid over de te volgen strategie resulteert in een Buitengewoon congres op 28 juli 2019 waar Carlos Vemba wordt verkozen tot voorzitter. In 2018 werden 13 leden van het MIC aangehouden door de politie toen zij een voorstelling deden van de organisatie. Zij worden beschuldigd van misdaden tegen de staatsveiligheid door het oprichten van een separatistische beweging maar worden in augustus 2018 vrijgesproken. Tussen 28 januari en 1 februari 2019 worden tussen de 62 en 74 pro-onafhankelijkheidsactivisten in Cabinda gearresteerd in het kader van een aangekondigde betoging voor de herdenking van het Verdrag van Simulambuco op 1 februari 2019 in de provinciale hoofdstad Cabinda. Het MIC had de toestemming van de overheid verkregen voor de manifestatie, maar toch worden op die dag een dertigtal personen gearresteerd en de betoging wordt uiteindelijk verboden. Ook een aantal kopstukken van MIC worden gearresteerd, waaronder Carlos Vemba en Nicolau Gimbi. Een Cabindese rechtbank beveelt de vrijlating van twaalf activisten op 28 februari 2019 maar volgens sommige bronnen zijn dan nog 53 activisten opgesloten. Een wake voor de nog opgesloten activisten op 1 maart 2019 wordt door de politie hardhandig uit elkaar geslagen en elf mensen worden opgepakt maar enkele uren later weer vrijgelaten.

Een geplande betoging op 10 december 2019 wordt door de MIC afgeblazen wanneer op de dag van de betoging verschillende activisten worden gearresteerd door de Angolese overheid. Daarbij wordt volgens internationale mensenrechtenorganisaties excessief geweld gebruikt door de politie. Op 12 december 2019 worden opnieuw een aantal activisten, waaronder opnieuw Carlos Vemba gearresteerd maar enkele dagen later weer vrijgelaten (COI Focus, p. 17-22).

4.4.1. De Raad stelt vooreerst vast dat de commissaris-generaal, na onderzoek van het originele paspoort en de bijkomende documenten over verzoekers bedrijf Soquitec, geen geloof hecht aan de aanwezigheid van verzoeker in Angola op het ogenblik dat de manifestatie in Cabinda op 1 februari 2019 plaatsvond waar hij in opdracht van de FLEC foto's en filmopnames moest maken, en dus evenmin aan zijn arrestatie en (2) dat hij via zijn bedrijf Soquitec zou hebben samengewerkt met de Cabindese onafhankelijkheidsorganisaties FLEC, FLEC-FAC en/of MIC. Ook wordt gemotiveerd dat (3) de door verzoeker neergelegde kopieën van bedrijfsvergunningen van Soquitec niet aantonen dat hij daadwerkelijk activiteiten had voor de organisatie FLEC en dat er indicaties zijn dat minstens een deel van deze documenten gemanipuleerd werden zodat op basis van deze kopieën niet kan aanvaard worden dat hij een bedrijf bezat onder de naam Soquitec Tecnologias in Luanda of Cabinda. Vermits verzoekers hun aanwezigheid bij de manifestatie op 1 februari 2019 in Cabinda stad verklaren door te stellen dat zij daar waren in hun hoedanigheid van zaakvoerder, respectievelijk medewerker van het bedrijf Soquitec Tecnologias, waarvan verzoeker verklaart dat hij het heeft opgericht samen met een zekere S.A. die samen met verzoeker vroeger bij SON Angola had gewerkt, dient eerst de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn bedrijf Soquitec en hun activiteiten voor FLEC-FAC alsook hun aanwezigheid op de manifestatie van 1 februari 2019 te worden nagegaan. Verzoekers arrestatie en opsluiting en mishandeling gedurende twee maanden, zou hier volgens hun verklaringen immers het directe gevolg geweest zijn.

In de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan verzoekers verklaring dat hij via een oude legermakker, J.N. in contact was gekomen met FLEC in 2013. Daarbij wordt in essentie gewezen op het feit dat de door verzoeker opgegeven naam van de FLEC-generaal J.N. niet overeenkomt met de beschikbare landeninformatie, waaruit blijkt dat nergens wordt gesproken van een FLEC generaal J.N. en dat de bijnaam van J.N., met name Z.Z. betrekking heeft op J.J.S., de inspecteur-generaal voor Nationale Defensie van het FLEC-FAC.

De Raad stelt vast dat verzoeker meermaals verklaarde dat zijn relatie met het FLEC puur zakelijk was en dus als dusdanig niet echt geïnteresseerd was in de politieke activiteiten van het FLEC-FAC of MIC als dusdanig, en bijgevolg ook niet goed op de hoogte is van de interne organisatie en dus niet alle belangrijke figuren van beide bewegingen bij naam kent (notities PO II verzoeker, p 19). Verder verklaarde verzoeker ook dat de reden waarom hij een FLEC-lidkaart had, was dat dit het voor hem gemakkelijker maakte om in Cabinda te reizen en om contactpersonen van de organisatie buiten Cabinda te kunnen benaderen indien nodig. De vaststelling dat hij enerzijds stelt dat hij in direct contact stond met een FLEC-generaal, met name J.N. en anderzijds dat hij enkel de "hoofdnamen" van de leiding van de FLEC-FAC kende die regelmatig worden gepubliceerd, kan dan ook als dusdanig niet de stempel "weinig doorleefd" rechtvaardigen, zoals in de bestreden beslissing. Ook waar wordt vastgesteld dat verzoeker Emmanuel Nzita junior vermeldt als leider van FLEC-FAC terwijl deze in werkelijkheid de leider is van het FLEC, kunnen hieraan geen sluitende conclusies worden verbonden. Verzoeker verklaarde immers zelf niet bijster geïnteresseerd te zijn in de organisatie als dusdanig en gaf ook aan dat hij enkel met enkele personen binnen de beweging rechtstreeks in contact stond om opdrachten te bekomen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder weliswaar dat J.J.S. ook bekend staat als Z.Z, maar dit betekent niet dat de bijnaam Z.Z. niet ook door andere leden van het FLEC-FAC zou kunnen geclaimd zijn.

Dit neemt niet weg dat de hierna besproken vaststellingen met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten en de vaagheid van zijn verklaringen over de aard van zijn activiteiten voor de FLEC-FAC, de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn beweerd professionele activiteiten voor FLEC via zijn bedrijf Soquitec ernstig ondermijnen.

Zo wordt in de bestreden beslissingen met betrekking tot verzoekers aanwezigheid in Angola op het ogenblik van de manifestatie van 1 februari 2019 en hun daaropvolgende arrestatie en opsluiting gedurende twee maanden in de gevangenis, gemotiveerd dat de vaststelling dat zijn paspoort nergens enige in-of uitreisstempels bevat na 23 oktober 2018 erop wijst dat hij vanuit België niet meer is teruggekeerd naar Angola en dat dit de geloofwaardigheid van zijn relaas op manifeste wijze ondergraaft, nu zijn problemen zouden begonnen zijn op 1 februari 2019. Uit de kopie van verzoekers paspoort blijkt dat hierin een Belgisch visum type C is opgenomen, uitgegeven in Luanda op 17 oktober 2018 en geldig van 22 oktober 2018 tot 20 november 2018 (administratief dossier verzoeker, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 9).

Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat op pagina 8 een uitreistempel uit Angola staat op 23 oktober 2018 en op pagina 6 een inreisstempel in België kan de Raad slechts vaststellen dat op de kopie van dit document dat zich in het administratief dossier bevindt, weliswaar de vermelde data kunnen gelezen worden maar niet de plaats van uitreis of inreis. Wel stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij in 2018 reeds drie dagen in België was om een viering van een kerk te komen filmen als opdracht voor zijn bedrijf en dat hij hiervoor een visum aanvraag in persoon op de ambassade (notities PO II verzoeker, p. 20).

De vaststelling dat het paspoort van verzoeker geen in of uitreisstempels van na 23 oktober 2018 draagt en er verder niet blijkt dat verzoeker naar Angola is teruggekeerd en de gevolgtrekking dat dit de geloofwaardigheid van hun relaas op manifeste wijze ondermijnt omdat verwacht kan worden dat, indien hij voor het verstrijken van zijn Belgisch visum op 22 november 2018 terugkeerde naar Angola dit ook zo zou blijken uit de stempels van zijn paspoort, wordt op geen enkele wijze betwist in het verzoekschrift. Verzoeker verklaarde dat hij maar drie dagen in België bleef in 2018 en situeert zijn aanwezigheid op de manifestatie van het MIC en zijn arrestatie op 1 februari 2019, wat impliceert dat hij naar Angola zou zijn teruggekeerd. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 11 van de Schengengrenscore de reisdocumenten van onderdanen van derde landen bij inreis en bij uitreis systematisch worden afgestempeld. Dit houdt in dat *“met name een inreis-, respectievelijk uitreisstempel [wordt] aangebracht in a) de grensoverschrijdingsdocumenten van onderdanen van derde landen die voorzien zijn van een geldig visum”* (Artikel 11, lid 1, a) van Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore) (codificatie)). Verder bepaalt artikel 8 van de Schengengrenscore dat onderdanen van derde landen bij binnenkomst en uitreis aan een grondige controle worden onderworpen wat onder meer de verplichting inhoudt voor de lidstaten om nauwgezet te onderzoeken of *“aan de hand van de in- en uitreisstempels in het reisdocument van de betrokken onderdaan van een derde land, en met name door vergelijking van de data van in- en uitreis, of de betrokkene de maximale duur van het toegestane verblijf op het grondgebied van de lidstaten reeds heeft overschreden”* (Artikel 8, lid 3, a), iii) van de Schengengrenscore).

In casu stelt de Raad vast dat ook verzoekers verklaringen over de redenen waarom hij dit paspoort niet eerder kon voorleggen weinig overtuigend zijn en dat het bovendien weinig aannemelijk is dat hij belangrijke documenten zoals zijn paspoorten en documenten van zijn bedrijf in een tas in zijn auto zou bewaren en deze bovendien gedurende lange tijd aan de luchthaven in Luanda zou hebben laten staan. Hierover wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Over de reden waarom u dit paspoort niet eerder hebt voorgelegd verklaart u dat uw paspoort nog in Luanda lag op het moment dat u een eerste persoonlijk onderhoud deed op het CGVS (NPO3 p.5). U zou vervolgens contact hebben opgenomen met uw chauffeur om het paspoort uit uw auto te halen die u voor uw vertrek naar Cabinda had geparkeerd aan de luchthaven voor binnenlandse vluchten in Luanda (NPO3 p.5-6). Uw chauffeur zou uw paspoort vervolgens hebben meegegeven met een wildvreemde persoon die naar Europa reisde en het zo aan u kon overhandigen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 05/04/2023 (hierna NPO3) p.5). Het is echter zeer opmerkelijk en komt weinig geloofwaardig over dat uw chauffeur uw paspoort niet eerder kon opsturen, terwijl hij wel reeds uw militaire pas en lidkaart van het FLEC kon opsturen naar België, die nochtans in dezelfde auto lagen als uw paspoort, zoals u immers tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde (NPO1 p.6). U verklaarde letterlijk: “De twee kaarten, militaire pas en mijn lidkaart (...) Hoe heb ik die verkregen? Toen ik in Brazzaville terecht kwam, heb ik contact opgenomen met een voormalige, toen nog werknemer, want ik had mijn auto achtergelaten bij de luchthaven in Luanda, waar die twee kaarten inzaten. (...) Dan heb ik de werknemer gevraagd om naar mijn auto te gaan en daar de essentiële zaken uit te halen, zoals deze twee kaarten. (...) Die documenten heb ik niet laten opsturen naar Brazzaville ofzo, want ik wist niet welke route ik nog zou moeten volgen, dus die werknemer heeft dat bijgehouden en eenmaal ik in België was, heeft hij het opgestuurd naar hier.” (NPO p.1). Het CGVS merkt op dat het toch wel zeer opmerkelijk is dat u uw documenten in stukken naar België laat komen en pas wanneer het voordelig is voor u. Het feit dat u bovendien verklaarde dat er twee paspoorten in de auto lagen (NPO3 p.5), maar slechts één daarvan door uw chauffeur laat opsturen naar België, wekt bijkomend de indruk dat u belangrijke documenten achterhoudt en pas voorlegt wanneer het u uitkomt. Overigens kan aanvullend nog worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat u al deze belangrijke persoonlijke documenten zou bewaren in een tas in uw auto, die gedurende lange tijd aan de luchthaven in Luanda stond geparkeerd. Uw verklaring dat u deze tas met documenten zelfs standaard in uw auto bewaarde omdat het daar “veilig” lag, is gegeven de hoge mate van criminaliteit en het veelvuldig voorkomen van autodiefstal in Luanda absoluut niet overtuigend (zie beschikbare landeninformatie – criminaliteit Angola). Zo verklaarde u: “Ik had heel vaak mijn documenten nodig, als ik ergens naar één of ander kantoor moest gaan of een kopie nodig had van één of ander document, dan had ik mijn documenten, dus het was een beetje te gek om dat thuis te laten liggen, het was veel beter om dat in mijn auto te leggen, daar was dat*

veilig.” (NPO3 p.6-7). Men kan zich bovendien vragen stellen hoe het kan dat uw auto aan de luchthaven al die tijd dat u zogenaamd in de gevangenis zat in Cabinda ongemoeid is gelaten door de autoriteiten. Immers, indien de Angolese autoriteiten u werkelijk zouden hebben aangehouden voor rebellie en deelname aan een criminele organisatie, en indien ze werkelijk een huiszoeking zouden hebben gedaan bij u thuis en in uw bedrijven, is het niet aannemelijk dat ze niet ook uw voertuig zouden hebben onderzocht.” De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat verzoeker geen plausibele verklaring biedt waarom zijn medewerker hem eerst zijn militaire kaart en FLEC lidkaart stuurde en pas voor de terechtzitting van de Raad in juni 2022 zijn origineel paspoort, terwijl beide documenten in dezelfde auto lagen volgens zijn verklaringen. Bovendien legt verzoeker maar één paspoort voor terwijl hij verklaart dat er twee paspoorten in zijn auto lagen en is het weinig geloofwaardig dat hij al die tijd belangrijke documenten in zijn auto aan de luchthaven zou laten liggen, te meer nu uit de landeninformatie blijkt dat autodiefstal veel voorkomt in Luanda (Zie Crime Rates in Luanda en World Nomads, How Safe is Angola? Everything Travelers Need to Know, administratief dossier verzoeker, landeninformatie, stuk 24). Dat verzoeker uit praktische overwegingen dergelijke documenten in zijn auto liet liggen, omdat hij als zakenman deze vaak nodig had, kan dan ook geenszins overtuigen. Indien hij deze documenten als zakenman veel nodig had, zou redelijkerwijze verwacht kunnen worden dat hij de nodige voorzichtigheid aan de dag zou leggen en deze documenten dan ook niet zo maar in een tas in zijn auto aan de luchthaven zou achterlaten op het ogenblik dat hij naar Cabinda vertrok om daar minstens enkele dagen te verblijven om de manifestatie van de MIC te fotograferen en filmen. Verzoekers betoogt dat hij een zakenman was die veel reisde en dat het in Angola gebruikelijk is dat mensen met verzoekers profiel twee paspoorten hebben voor zakelijke doeleinden, wat hij overigens op geen enkele wijze staft met verwijzingen naar objectieve bronnen, doet hieraan geen afbreuk. Met dergelijk summier betoog weerleggen zij geenszins de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal dat het weinig geloofwaardig is dat zijn chauffeur zijn paspoort niet eerder kon opsturen terwijl hij wel zijn militaire pas en lidkaart die in dezelfde auto lagen kon opsturen.

Bovenstaande vaststellingen doen bijgevolg reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de redenen waarom hij zijn origineel paspoort pas tijdens de terechtzitting van de Raad van juni 2022 voorlegde en de wijze waarop hij dit en andere documenten ter staving van zijn verzoek zou verkregen hebben. Samengelezen met de verder niet betwiste vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers paspoort nergens enige in-of uitreisstempels bevat na 23 oktober 2018, datum van binnenkomst in België van verzoeker volgens zijn verklaringen, kan de Raad *in casu* de bestreden beslissingen volgen waar zij stellen dat dit erop wijst dat verzoeker vanuit België niet meer is teruggekeerd naar Angola.

4.4.2. Verder stelt de Raad vast dat verzoekers de twijfels over verzoekers beweerde professionele activiteiten voor FLEC via verzoekers bedrijf Soquitec, vastgesteld door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing na verder onderzoek van de door verzoeker voor en na het vernietigingsarrest neergelegde documenten over dit bedrijf niet kunnen wegnemen.

Vooreerst stelt de Raad vast dat uit de door verzoekers neergelegde documenten met betrekking tot het bedrijf Soquitec als dusdanig niet kan blijken dat verzoeker eigenaar is van dit bedrijf met vestigingen in Luanda en Cabinda.

Verzoeker verklaarde hierover tijdens het persoonlijk onderhoud dat de kopieën van deze documenten hem rechtstreeks werden opgestuurd uit Angola per email maar dat zijn advocaat wou dat een kopie van het origineel in papieren versie naar België wordt gestuurd. Verzoeker stelt ook dat enkel een kopie kan worden opgestuurd omdat de originelen in de winkel moeten blijven (notities PO III verzoeker, p. 4-5). In de bestreden beslissing wordt gesteld dat er allerlei indicaties zijn dat minstens een deel van de documenten werd gemanipuleerd en dat zij geen kopieën zijn van een authentiek document. Hierover wordt ondermeer als volgt gemotiveerd: *“Ten eerste dient te worden vastgesteld dat geen van QR codes die aanwezig zijn op de documenten (n°10 en n°11) werkt. Het CGVS heeft een poging gedaan de QR codes op de documenten te scannen en kwam hierbij tot de vaststelling dat de QR codes niet herkend worden en niet werken (NPO3 p.12). Bijgevolg is het niet mogelijk om een elektronische verificatie te doen van de documenten. Ten tweede dient te worden opgemerkt dat, hoewel u twee uittreksels uit het handelsregister neerlegt respectievelijk voor uw filiaal in Luanda (document n°10) en uw filiaal in Cabinda (document n°11), er merkbare verschillen zijn in de opmaak en inhoud van beide documenten. Zo is de wetgeving waarnaar wordt verwezen in de eerste alinea verschillend. Daarnaast is ook het adres van de hoofdzetel vermeld bij “S. e.,” verschillend. Bij het adres van de hoofdzetel in de licentie van het Cabinda filiaal, staat overigens geen stad (‘municipio’) en provincie (‘provincia’) vermeld. De documenten “Certidão permanente” van beide filialen (document n°10C en 11B) bevatten verschillende taalfouten, zoals “material electronicos” i.p.v. “materiais electronicos”, “casal com” i.p.v. “casado com”. Ook is de opmaak van de naam van de “Gerência” verschillend, zo werd uw naam in drukletters geschreven voor het filiaal in Luanda, terwijl de naam van V. J. niet in drukletter staat voor het filiaal in Cabinda. Wat betreft de CAE-*

classificatie vermeld op de documenten “Comprovativo de Início de Actividade” (documenten n°10D en 11B) dient te worden opgemerkt dat de classificatie “47112 – Impressora Gráfica, Compra e venda de material electrónicos, Artes Informático, ect.” niet overeenkomt met de CAE – classificatie vermeld op de handelslicenties, waar de classificatie staat “CAE 93040 – Outras Actividades de Serviços N.E.”. Bijkomend dient hier te worden opgemerkt dat de CAE-titel “Impressora Gráfica, Compra e venda de material electrónicos, Artes Informático, ect” überhaupt niet voorkomt in de beschikbare informatie. Daarentegen blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de CAE code 47112 overeenkomt met de titel “Comércio a retalho em outros estabelecimentos não especializados, com predominância de produtos alimentares, bebidas ou tabaco” (zie landeninformatie – voorbeeld Alvará Comercial). Tot slot dient te worden opgemerkt dat op de documenten “de Registo de Contribuinte” (documenten n°10B en 11C) de fiscale categorie 04.01 wordt vermeld, terwijl bij de consultatie door het CGVS van het NIF-nummer op de Angolese overheidswebsite minfin.gov.ao, de fiscale categorie 04.20 staat opgetekend (zie landeninformatie – Consultar NIF). Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat de door u neergelegde kopieën niet kunnen aanvaard worden als een bewijs dat u een drukkerij bezat onder de naam Soquitec Tecnologias in Luanda of Cabinda. Evenmin kunnen deze documenten aantonen dat u via een drukkerij bedrijf genaamd Soquitec Tecnologias zou hebben samengewerkt met het FLEC.” Hierboven wees de Raad er reeds op dat de loutere vaststelling dat documenten kopieën zijn niet volstaat om er geen enkele bewijswaarde aan toe te kennen, zoals ook hier nogmaals ten onrechte wordt gesteld in de bestreden beslissingen. Wel blijkt uit deze beslissingen dat de door verzoeker neergelegde documenten inhoudelijk onderzocht werden en getoetst aan objectieve landeninformatie en dat daaruit onder meer is gebleken dat de CAE classificatie op de door verzoeker neergelegde documenten niet overeenkomt met de CAE classificaties vermeld op de handelslicenties, dat er taalfouten in voorkomen en dat er merkbare verschillen zijn in opmaak en inhoud van beide uittreksels uit het handelsregister. De Raad stelt vast dat verzoeker deze vaststellingen in de bestreden beslissingen over de door hem neergelegde bedrijfsvergunningen op geen enkele concrete wijze betwist in het verzoekschrift maar zich louter beperkt tot een algemeen betoog dat anomalieën in documenten niet voldoende zijn om het verhaal van de asielzoeker automatisch in diskrediet te brengen en dat er situaties zijn waarin asielzoekers gedwongen kunnen zijn om documenten met anomalieën over te leggen vanwege de moeilijke omstandigheden waarmee ze te maken hebben gehad. Verzoekers geven evenwel niet concreet aan welke moeilijke omstandigheden *in casu* zouden rechtvaardigen dat de CAE classificaties niet overeenkomen, dat er merkbare verschillen zijn in inhoud en opmaak en dat er taalfouten op deze documenten zijn vastgesteld.

Verder stelt de Raad ook vast dat verzoekers verklaringen over zijn activiteiten voor het FLEC vaag blijven en dat hij er ondanks herhaaldelijke vragen tijdens het tweede persoonlijke onderhoud, niet in slaagt om voorbeelden te geven van concrete opdrachten die hij zou hebben gedaan voor het FLEC, terwijl hij volgens zijn eigen verklaringen reeds sinds 2014 regelmatig leveringen deed voor het FLEC. In de bestreden beslissingen wordt hierover als volgt gemotiveerd: “Het CGVS merkt eveneens op dat uw verklaringen over uw beweerdelijke activiteiten voor de organisatie FLEC, überhaupt niet overtuigend zijn en bovendien vaag. Immers, wanneer u door de protection officer werd gevraagd om concrete voorbeelden te geven van opdrachten die u voor FLEC hebt gedaan, kaatste u eerst de vraag terug. Vervolgens antwoordde u vaagweg “vele dingen” (NPO2 p.15). U vervolgens gevraagd om heel concrete voorbeelden te geven en precies toe te lichten over wanneer, waar, wat precies, antwoordde u dat u zich geen specifieke data kan herinneren en beperkte u zich tot het vermelden dat u twee keer per jaar een import deed, zonder enige verdere details te geven. Na doorvragen door de protection officer verklaarde u uiteindelijk dat u enkel kledij en soms voedsel importeerde. Gevraagd of u nog iets anders deed voor het FLEC, kaatste u opnieuw de vraag terug. U de vraag nogmaals herhaald, verklaarde u uiteindelijk dat u ook alles deed dat te maken had met flyers en print-activiteiten door uw eigen bedrijf in Luanda. Vreemd genoeg vermeldt u hier niet uw bedrijf in Cabinda, hetgeen niet doorleefd overkomt indien u werkelijk een drukkerij-filiaal had in Cabinda. U gevraagd om concrete voorbeelden te geven van printopdrachten die u deed voor het FLEC, kaatst u opnieuw de vraag terug. U de vraag nogmaals herhaald, verklaarde u uiteindelijk in nogal algemene bewoordingen dat u altijd de publiciteit maakt “pro FLEC”, zoals flyers, t-shirts en banners. Ondanks herhaaldelijke en specifieke vragen van de protection officer, slaagt u er niet in om een concreet en specifiek voorbeeld te geven van een printopdracht voor het FLEC (NPO2 p.15-16). U gevraagd hoeveel u verdiende met de opdrachten voor FLEC, verklaarde u nogal weinig transparant dat u 10% verdiende aan de verkoop. U gevraagd om een idee te geven wat voor een bedrag u gemiddeld daar dan aan verdiende, antwoordt u ontwijkend met een vaag voorbeeld “(..)bv als er gereedschappen moest worden aangekocht worden van 200.000 dollar, had ik 10% erop, maar apart waren er ook nog onkosten, zoals hotelkosten, voeding, de reis die ook nog apart voor mij werden betaald.” (NPO2 p.24). Hiermee geeft u nog steeds geen antwoord op de vraag hoeveel u nu in werkelijkheid concreet verdiende aan uw opdrachten voor het FLEC. Indien u werkelijk geprinte en

bedrukte materialen zoals flyers, pamfletten en T-shirts zou leveren aan het FLEC, kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat u hier concrete bedragen op kan plakken. Het feit dat u ook hieromtrent vaag blijft tast de geloofwaardigheid van uw beweerde samenwerking met het FLEC verder aan.” De Raad kan de bestreden beslissingen bijtreden dat indien verzoeker daadwerkelijk sinds 2014 regelmatig leveringen deed voor de FLEC redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij concrete voorbeelden en data zou kunnen geven van specifieke leveringen die hij voor de organisatie heeft gedaan en dat het vreemd is dat hij wat de drukwerken voor FLEC betreft, een organisatie die strijd voor de onafhankelijkheid van Cabinda, enkel vermeldt dat hij deze opdrachten deed via zijn bedrijf in Luanda en niet via zijn filiaal in Cabinda. De Raad stelt verder eens te meer vast dat verzoekers deze pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen op geen enkele concrete wijze concreet betwisten.

Verder stelt de Raad ook vast dat uit het door verzoeker neergelegde paspoort blijkt dat hij een Schengenvisum verkreeg en hiermee volgens zijn verklaringen in oktober 2018 naar België reisde, maar dat uit het visumdossier dat hierop betrekking heeft en dat werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat verzoeker bij de aanvraag van zijn visum geen enkel document toevoegde dat betrekking heeft op zijn bedrijf Soquitec dat reeds sinds 2015 officieel geregistreerd was, terwijl hij verklaarde dat hij naar België kwam om een religieuze plechtigheid te filmen in het kader van een opdracht voor zijn bedrijf Soquitec (notities PO II verzoeker, p. 20 en notities PO III verzoeker, p. 8). Gevraagd welke documenten hij hiervoor bij de ambassade moest neerleggen, verklaart verzoeker dat hij zijn paspoort, een uittreksel van zijn bankrekening en een verklaring van SON Angola moest geven (notities PO III verzoeker, p. 8). Uit zijn verklaringen blijkt evenwel dat hij voor SON Angola als beveiligingsagent werkte na zijn legerdienst tot 2006 (notities PO I verzoeker, p. 13). Zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissingen moeten bij de indiening van visumaanvraag documenten worden neergelegd die het doel van de reis aantonen. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk om professionele redenen in het kader van een opdracht voor zijn bedrijf Soquitec een visum voor België aanvroeg, geen documenten moest voorleggen van dit bedrijf. Hiernaar gevraagd verklaart verzoeker dat hij om een dergelijk visum te verkrijgen *pro forma* facturen moest voorleggen en hij dit niet op naam van Soquitec kon doen omdat hij zelf niet aan import en export deed en dat hij pas na 10 jaar handel te hebben gedreven een licentie kon krijgen om te importeren en exporteren, zodat hij dit pas vanaf 2025 zou kunnen verkrijgen (notities PO III verzoeker, p. 8, 9). Zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissingen verklaarde verzoeker evenwel dat hij voor het FLEC verschillende keren goeden importeerde voor het FLEC vanuit China, en was zijn bedrijf officieel geregistreerd sinds 2015 zodat verzoekers verklaring dat hij geen dergelijke facturen kon voorleggen omdat hij niet aan import of export deed, niet stroken met zijn eerdere verklaringen hierover. Bovendien stelt de Raad vast dat indien verzoekers bedrijf Soquitec geen licentie had om goederen te exporteren of importeren, het weinig aannemelijk is dat FLEC via zijn vriend N. op verzoeker en zijn bedrijf Soquitec beroep zou doen om goederen vanuit China voor hen te importeren (zie notities PO II, p. 15), zoals terecht wordt vastgesteld in de bestreden beslissingen. De Raad stelt andermaal vast dat verzoekers de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen hierover op geen enkel wijze concreet betwisten. Ten overvloede stelt de Raad vast dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker op basis van een verklaring van zijn ex-werkgever SON Angola, waar hij tot 2006 werkte, in 2018 een Schengen visum zou hebben bekomen, indien hij dit om professionele redenen zou hebben aangevraagd, zoals hij verklaart tijdens het derde persoonlijk onderhoud.

In de huidige stand van zaken is de Raad dan ook van oordeel, in navolging van de bestreden beslissingen dat, gelet op hun verklaringen en de door hen neergelegde documenten beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie, verzoekers niet afdoende hebben aangetoond dat verzoeker daadwerkelijk de eigenaar is van het bedrijf Soquitec en dat hij via dit bedrijf materialen voor FLEC zou hebben bedrukt en voor hen goederen zou hebben geïmporteerd.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie, zoals hierboven reeds aangehaald, dat het MIC op 4 november 2017 werd opgericht. Verzoeker verklaarde evenwel tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd of hij het niet risicovol vond voor zijn dochter om haar te betrekken in zijn activiteiten voor het MIC dat *“Eigenlijk om twee redenen vond ik het geen risico, ten eerste het MIC hield verschillende optochten en dat was altijd vredevol, er waren nooit problemen mee geweest, ik was ook in Cabinda toen ze hun eerste mars organiseerden, er waren toen ook geen problemen. Ik deed niet mee, maar ik was toen aanwezig in Cabinda. (...)”*. Gevraagd wanneer die andere mars plaatsvond waar hij aanwezig was maar niet deelnam, antwoordt verzoeker: *“Dat was op 1 februari 2016 (...)”*. (notities PO I verzoeker, p. 25). De vaststelling dat verzoeker verklaart in 2016 aanwezig te zijn geweest toen het MIC een manifestatie hield, terwijl uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het MIC op dat ogenblik nog niet bestond, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, met name verzoekers onaannemelijke verklaringen over de manier waarop hij zijn paspoort heeft bewaard en verkregen, het ontbreken van enige uitreisstempel na 23 oktober 2018, het gegeven dat hij niet aantoont eigenaar te zijn van het bedrijf Soquitec noch aannemelijk maakt dat hij al sinds 2014 via zijn vriend J.N. goederen importeerde voor het

FLEC, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij via deze vriend in contact kwam met MIC en voor hen printopdrachten uitvoerde en gevraagd was foto- en filmopnamen te maken van de manifestatie op 1 februari 2019 waar verschillende manifestanten, waaronder Carlos Vemba, de secretaris-generaal van het MIC werden gearresteerd. Mede gelet op de twijfels die bestaan over de aanwezigheid van verzoeker in Cabinda op 1 februari 2019, en die in het verzoekschrift op geen enkele concrete wijze worden weerlegd maakt verzoeker zijn arrestatie op 1 februari 2019 en daaropvolgend verblijf in de gevangenis omwille van zijn voorgehouden betrokkenheid bij deze manifestatie niet aannemelijk. Het door verzoeker neergelegde aanhoudingsbevel van 20 mei 2019 kan gelet op het voorgaande en samengelezen met de verder niet betwiste vaststellingen in de bestreden beslissingen over de inhoud van dit document deze analyse niet ombuigen.

Wat betreft de rol en aanwezigheid van verzoekers dochter tijdens de manifestatie op 1 februari 2019 in Cabinda, ondermijnt de vaststelling dat zij niet op hoogte was van het filiaal van Soquitec in Cabinda en verzoekers samenwerking met het FLEC en ook niet van de arrestaties van verschillende MIC leden in de dagen voorafgaand aan de manifestatie op 1 februari 2019, verder de geloofwaardigheid van verzoekers relaas. In de bestreden beslissingen wordt hierover als volgt gemotiveerd: *"Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat het feit dat uw dochter geen weet had van uw samenwerking met het FLEC, en ook niet op de hoogte was van uw zogenaamde filiaal in Cabinda, verder de ongeloofwaardigheid van uw relaas onderlijnt. Immers, verklaarde u dat uw dochter van bij den beginne werkzaam was als receptioniste bij de drukkerij waar ze de klanten ontving (NPO1 p.17). Verder verklaarde u op de vraag waarom uw dochter wou meegaan voor de opdracht voor het MIC in Cabinda: "(...) mijn dochter is eigenlijk altijd bij mij, bij veel wat ik doe (...)" (NPO1 p.25). Uw dochter verklaarde echter dat ze pas later zou te weten gekomen zijn dat u samenwerkte met het FLEC en een drukkerij had in Cabinda, maar dat ze dit niet wist toen ze voor u werkte. Ook verder kon ze niets vertellen over uw zogenaamde filiaal in Cabinda, zoals waar het filiaal was gelegen, hoeveel mensen er werkten en wie dat waren (notities van het persoonlijk onderhoud P. dd. 10/08/2021, p. 10,15). Ook weet ze opvallend weinig over uw 'goede vriend' N.. Ze kent niet eens zijn voornaam (NPO P. p. 7). Dat uw dochter, die van bij het begin in uw drukkerij als receptioniste werkte, en die bijna altijd bij u is en u vergezelt in veel van wat u doet, geen enkel idee had van uw samenwerking met het FLEC, terwijl u deze printopdrachten nochtans in uw bedrijf in Luanda deed, is allerm minst geloofwaardig. De ongeloofwaardigheid van uw beweerde contacten met C.V. van het MIC en uw beweerde aanwezigheid op een manifestatie van het MIC op 1 februari 2019, blijkt eveneens uit het feit dat uw dochter niet eens op de hoogte is van de arrestaties van verschillende MIC activisten nog vóór de eigenlijke manifestatie plaatsvond op 1 februari 2019. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat er reeds 28 activisten werden gearresteerd in de dagen naar aanloop van de geplande manifestatie. Zo werden er 8 activisten van het MIC in hun huis gearresteerd in Cabinda, terwijl ze pamfletten aan het voorbereiden waren voor de manifestatie van 1 februari 2019. De volgende dag, op 29 januari 2019, werden nog eens 20 familieleden en mede-activisten gearresteerd terwijl ze protesteerden voor de vrijlating van de eerder gearresteerde MIC activisten. Ook op 1 februari zelf kwamen protestanten op straat om het Verdrag van Simulanbuco te vieren en de onafhankelijkheid van Cabinda te eisen. Ze riepen hierbij ook opnieuw op om de reeds gearresteerde activisten vrij te laten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – "Urgent Action"). Dat u en uw dochter enerzijds beweren hoogstpersoonlijk te zijn ontvangen geweest door C.V. zelf op 31 januari 2019 en dat jullie zogenaamd persoonlijk aanwezig waren op de manifestatie van 1 februari 2019, maar dat uw dochter anderzijds niet eens op de hoogte blijkt van deze voorafgaande arrestaties (NPO P. dd. 05/04/2023 (hierna NPO2 P.) p. 14-15), ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van jullie relaas." en in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster, die de motieven van de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker herneemt, wordt nog gesteld dat "In casu ontkent het CGVS niet dat u bepaalde psychologische problemen heeft, evenmin dat deze problemen het gevolg kunnen zijn van traumatische gebeurtenissen. Doch, het CGVS benadrukt dat er in casu geen geloof wordt gehecht aan de door u en uw vader beschreven aanleiding en context, met name dat u zou gearresteerd zijn geweest op een manifestatie in Cabinda en hierna zou zijn vastgehouden in de gevangenis van Yabi in Cabinda. Hetzelfde geldt voor de door u opgelopen littekens. Gelet op bovenstaande vaststellingen dat geen geloof kan worden gehecht aan uw aanwezigheid op de manifestatie van MIC en de daaruit volgende arrestatie en opsluiting in Cabinda, kan aldus ook niet worden geloofd dat u deze verwondingen zou hebben opgelopen in die specifieke context." De Raad stelt vast dat verzoekers ook hier geen concreet verweer voeren tegen deze motieven in de bestreden beslissingen. Zij komen immers niet verder dan de algemene stelling dat de verklaringen van verzoekers consistent zijn en geen tegenstrijdigheden bevatten en dat de banden tussen verzoeker en het FLEC-FAC in casu reëel en bewezen zijn, zonder verder in te gaan op de hogergenoemde vaststellingen waaruit blijkt dat verzoekers niet afdoende aantonen dat verzoeker de eigenaar is van het bedrijf Soquitec en evenmin aannemelijk maken dat verzoeker opdrachten uitvoerde voor het FLEC-FAC en het MIC.*

De Raad herinnert eraan dat het aan verzoekers toekomt de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen door deze aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen, wat zij met betrekking tot deze motieven in het geheel niet doen.

De Raad stelt samen met beide partijen vast dat verzoekster ernstige problemen heeft en dat dit gestaafd wordt door de door haar neergelegde documenten. De Raad herhaalt dat dat een arts of psychotherapeut vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn of haar bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen. Met betrekking tot het medisch attest werd er hierboven ook reeds op gewezen dat dit niet aangeeft welke methodologie werd gevolgd om te komen tot het besluit dat de vastgestelde letsels en klachten in overeenstemming zijn met het relaas, noch dit relaas weergeeft, zodat niet kan worden nagegaan op basis van welke verklaringen van de patiënt (verzoekster) deze bevindingen werden neergeschreven. Bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen over haar arrestatie en verblijf in de gevangenis van Yabi tijdens het tweede persoonlijk onderhoud kan geen abstractie worden gemaakt van de bovenstaande vaststellingen waaruit is gebleken dat verzoekers hun betrokkenheid bij activiteiten van het FLEC-FAC en MIC via het bedrijf Soquitec niet aannemelijk maken omwille van de hierboven uiteengezette redenen. De loutere algemene verwijzingen naar de psychologische kwetsbaarheid van verzoekster en wetenschappelijke literatuur over de impact van mentale problemen op de verklaringen van een verzoeker in het kader van een asielprocedure, doen hieraan geen afbreuk en kunnen als dusdanig en zonder enige verdere concrete toelichting over de wijze waarop haar problemen de consistentie en coherentie van haar verklaringen zou hebben aangetast, niet tot een ander besluit leiden.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat aan verzoekers het voordeel van de twijfel niet kan gegund worden.

In acht genomen verzoekers' verklaringen en de door hen voorgelegde documenten gelezen in het licht van de beschikbare landeninformatie, maken zij de voorgehouden activiteiten voor FLEC-FAC en MIC via het bedrijf van verzoeker en de daaruit voortvloeiende problemen met de Angolese autoriteiten om de hierboven uiteengezette redenen niet aannemelijk omdat hun verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn.

Indien, zoals *in casu*, geen geloof wordt gehecht aan de door verzoekers ingeroepen vervolgingsfeiten, is een verder onderzoek naar het vervuld zijn van de materiële bestanddelen van de vluchtelingendefinitie niet langer noodzakelijk.

4.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Angola.

5.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet zou beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoekers de door hen voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebben gemaakt. Bijgevolg kan ook niet aangenomen worden dat verzoeker bij terugkeer naar Angola omwille van de aangehaalde vluchtmotieven een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet zou lopen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoekers maakten immers doorheen hun opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zouden hebben gekend.

Met betrekking tot de ernstige psychische problematiek van verzoekster, wijst de Raad erop dat hij overeenkomstig artikel 9^{ter}, § 1 van de Vreemdelingenwet niet bevoegd is om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake een verzoek om internationale bescherming te oordelen over de vraag of verzoekster aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of zij een reëel risico lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Zoals het CGVS in de bestreden beslissingen terecht heeft aangegeven, dient men zich voor de beoordeling van de medische problemen van verzoekers te wenden tot de geëigende procedure voorzien in artikel 9^{ter} van de Vreemdelingenwet.

5.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekers geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Evenmin brengen verzoekers elementen aan waaruit afgeleid kan worden dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de door verzoekers aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers op het CGVS werden gehoord. Tijdens dit gehoor kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Wat betreft de door verzoekers aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden beslissingen en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoekers niet in aanmerking komen voor internationale bescherming. De Raad stelt geen schending van het redelijkheidsbeginsel vast.

Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in. De aangevoerde schending van artikelen 3 en 13 van het EVRM is bijgevolg niet dienstig.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde bezwaren kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET